ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1960


ΝΑ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΘΗ

ἡ μισθοδοσία μας, διὰ τῆς ἐνσωματώσεως τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου βελτιώσεων, ΩΣ ΕΙΧΕΝ ΥΠΟΣΧΕΘΗ Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

# ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Γραφεῖα: ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | Περίοδος Β' — 'Αριθ. φύλλου 202 (297)


# ΖΗΤΩ ΤΟ ΑΚΛΟΝΗΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΑΣ

## ΜΕ ΣΥΜΠΑΓΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΔΙΑΦΟΡΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΕΙΛΑΣ ΑΔΙΑΒΛΗΤΟΝ ΑΠΟ ΔΕΛΕΑΣΜΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ: ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑΣ ΒΑΣΙΚΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΗΘΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ

## ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ

'Απὸ τῆς μεσημβρίας τῆς 6ης τρέχοντος μηνός, τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης μας εὑρίσκεται διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων. 'Ανέμενεν ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον ἔτος νὰ γίνουν πραγματικότης τὰ ὅσα ἀφειδῶς ὑπέσχετο ἡ Διοίκησις. Καὶ θὰ ἀνέμενεν ἀκόμη ἐὰν ἐξεδηλοῦτο ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, μία ἔστω καὶ βροδεῖα ἀλλὰ ὁμαλή, φυσιολογικὴ καὶ ἐπὶ δικαίας βάσεως στηριζομένη πολιτικὴ ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ 1953 ἀκόμη(!) ἐκκρεμούντων ζητημάτων του. Οἱ ἁρμόδιοι ὅμως, ἐνῶ ἐκώφευον συστηματικῶς εἰς τὰς συλλογικὰς ἐκκλήσεις, παραλλήλως καὶ κατὰ τρόπον προκλητικώτατον, ἀδιαφοροῦντες ἀκόμη καὶ διὰ τὰς ἠθικὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας θὰ εἶχον ἐπ' αὐτῶν αἱ πράξεις των, δὲν παρέλειψαν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ ἱκανοποιοῦν περιωρισμένον ἀριθμὸν ἀτόμων, φθάσαντες μάλιστα καὶ εἰς τὸ σημεῖον τῆς πρὸς μεμονωμένα πρόσωπα σκανδαλώδους διακρίσεως.

Συγχρόνως κατεβάλλετο καὶ καταβάλλεται προσπάθεια ἀποκλεισμοῦ τῶν Συλλόγων ἀπὸ τὸν χειρισμὸν ζωτικωτάτων θεμάτων, ὡς ὁ 'Οργανισμὸς καὶ τὸ Στεγαστικόν, ὥστε νὰ εὑρεθῶσιν οὗτοι πρὸ τετελεσμένων γεγονότων.

Κατὰ τῆς τακτικῆς αὐτῆς καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν εἰς βάρος του συνεπειῶν της ἀγωνίζεται τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης.

Θύελλα ἀγανακτήσεως εἶναι ἡ ὁρμή του καὶ σημαία ἠθικῆς καὶ δικαιοσύνης ὁ ἀγών του.

'Η Θύελλα θὰ κοπάσῃ διὰ τῆς πραγματικῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ μόχθου τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Τράπεζαν. 'Εκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ προσπαθήσουν νὰ τὴν ἀναχαιτίσουν μὲ τὰ γνωστὰ σαθρὰ μέσα τῆς διασπάσεως καὶ τῆς βίας, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτύχουν, θὰ εἶναι τὸ στίγμα τοῦ δολιοφθορέως καὶ ἐχθροῦ τῶν δικαίων τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας, στίγμα τὸ ὁποῖον θὰ φέρουν μέχρι τέλους τῆς ζωῆς των τὸ δὲ πέρασμά των ἀπὸ τὴν Τράπεζαν θὰ ἀποτελῇ μίαν ἐκ τῶν μελανῶν σελίδων τῆς ἱστορίας της.

## ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἡ «Τραπεζιτικὴ» εἶχε δημοσιεύσει πλήρη πίνακα τῶν κυριωτέρων αἰτημάτων μας, ἐξ ὧν ἐφαίνετο τὸ πλῆθος τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορριφθέντων καὶ ἐκκρεμούντων ἐκ διαφόρων λόγων.

Μεγαλυτέραν ὅμως ὀξύτητα ἐπαρουσίασαν τὸ οἰκονομικὸν θέμα, ἡ παρέλκυσις τοῦ Στεγαστικοῦ, ἡ ἐπιχειρουμένη ἐρήμην τῶν Συλλόγων τροποποίησις τοῦ 'Οργανισμοῦ, ἡ δὲ παράβασις τῶν ἠθικῶν περὶ τὰς προαγωγὰς ἀρχῶν ἐδημιούργει μίαν νέαν κατάστασιν, ἐντείνουσαν τὴν ὀξύτητα καὶ ἐπιβάλλουσαν ἀμέσως τὴν Συλλογικὴν ἀντίδρασιν. Εἰδικώτερον ὡς καὶ διὰ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν Συλλόγων ἐξετέθη, τὰ αἰτήματα ἔχουν οὕτω:

### ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

1) Ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις 1.000 δρχ. ὑφ' ἣν μορφὴν ἐδόθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος. 'Η μὴ ἀποδοχὴ τῶν ἀπόψεων τῆς Συλλογικῆς ἡγεσίας περὶ βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἀφῆκε ἀνοικτὸν τὸ θέμα, ὥστε νὰ ἐξακολουθῇ νὰ παρίσταται ἀνάγκη ἐκτάκτων οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων.

2) Αναδρομικὰ καὶ διαφοραὶ μισθοδοσίας ἐκ προαγωγῶν 1954—1956. 'Η Συλλογικὴ ἡγεσία ἔθεσε κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος τὸ θέμα τοῦτο εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ πολλαχόθεν προβαλλομένου ἐπιχειρήματος περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τὴν Τράπεζαν ὅπως προβαίνῃ εἰς βελτιώσεις τοῦ μισθολογίου, ἢ καταβάλλη πέραν τοῦ μισθοῦ παροχὰς πρὸς τὸ Προσωπικόν της. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐζήτησε καὶ τὰ ἀναδρομικὰ ἐκ τῆς ἐνσωματώσεως τῶν ἐπιδομάτων ἀκριβείας εἰς τὸν ὀργανικὸν μισθόν. Οὕτω εἰς ἀρκετὰ μεγάλον τμῆμα τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ἐπήρχετο οἰκονομικὴ ὠφέλεια, νόμῳ ἐπιβεβλημένη. 'Ενῶ ὅμως τὸ δεύτερον θέμα ἐγένετο ἀποδεκτὸν καὶ κατεβλήθη καὶ προκαταβολή, ὥστε σήμερον νὰ προβάλλεται μόνον ἀπὸ ἀπόψεως συντμήσεως τῶν δόσεων καταβολῆς του, τὸ πρῶτον ἀπερρίφθη διὰ λόγους ἀρχῆς(!) δηλ. ὅτι ἡ Τράπεζα (ὡς ἀνεφέρθη καὶ εἰς σχετικὴν ἐγκύκλιον) κατὰ παραχώρησιν διενήργησε τὰς προαγωγάς, συνεπῶς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ καταβάλῃ τοὺς ἀντιστοίχους μισθούς. Φυσικὰ τὸ «ἐπιχείρημα» τοῦτο ἔχει ἤδη καταπέσει καὶ διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν κατόπιν προσφυγῆς τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν περίπτωσιν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου. 'Η Δ)σις τῆς Τραπέζης ἀντὶ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν Νόμον προσπαθεῖ νὰ συσκοτίσῃ τὸ θέμα, προβάλλουσα τὸν κίνδυνον οἰκονομικῆς ἀναταραχῆς (ἐκ τῆς καταβολῆς 8 ἑκατ. περίπου συνολικῆς δαπάνης!...). Τοῦτο, πέραν τοῦ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν σοβαρότητα τοῦ 'Ιδρύματος, εἶναι καὶ τελείως ἀναληθές, διότι οἱ Σύλλογοι ἐδήλωσαν, ὅτι δέχονται τὴν τμηματικὴν καταβολὴν αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον, ὡς συμβαίνει καὶ διὰ τὰς διαφορὰς ἐκ τῆς ἐνσωματώσεως, σήμερον δὲ ζητοῦν ὅπως ἡ Τράπεζα προβῇ εἰς τὴν ἐνδεδειγμένην πρᾶξιν ἀναγνωρίσεως πρὸς διακοπὴν τῆς συντελουμένης τὴν 31)12)59 παραγραφῆς. 'Εὰν τοῦτο ὅμως δὲν γίνῃ, εἶναι ἠναγκασμένοι διὰ τὸν λόγον τῆς παραγραφῆς νὰ καταθέσουν τὰς εἰς χεῖρας των ἀγωγὰς τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἄμεσον ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης καταβολὴν τῆς ὀφειλῆς της, πλέον τόκων καὶ δικαστικῶν ἐξόδων.

Ἔκδηλος συνεπῶς ἡ ἀδιαλλαξία καὶ ὁ ἀδέξιος χειρισμὸς τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, διὰ τὰς οἰκονομικὰς δὲ συνεπείας εἶναι οὗτοι ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ 'Ιδρύματος.

3) 'Εὰν πράγματι ἡ Τράπεζα θέλῃ νὰ δείξῃ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Προσωπικόν της, ἂς μιμηθῇ ἑτέρας μεγάλας Τραπέζας καὶ ἀναλάβῃ τὰς ἐπαχθεῖς δι' αὐτὸ εἰσφορὰς ὑπὲρ Ο.Ε.Κ. καὶ Ταμείου 'Ανεργίας.

### ΣΤΕΓΑΣΙΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Αἱ ἁρμόδιαι 'Επιτροπαὶ ἔχουν συσταθῇ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1959 καὶ ἐνῶ τὸ στεγαστικὸν διῆλθεν ἀπὸ ἀναβολῆς εἰς ἀναβολήν, τὸ θέμα τοῦ 'Οργανισμοῦ ἤρχισε νὰ «μελετᾶται» μυστηριωδῶς.

Καὶ πάλιν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης συσκοτίζει τὰ θέματα ὁμιλοῦσα περὶ ὑποβολῆς ἀνακριβῶν στοιχείων διὰ τὸ πρῶτον καὶ καθυστερημένης ὑπὸ τοῦ Συλλόγου 'Υπαλλήλων ὑποβολῆς τοῦ σχετικοῦ ὑπομνήματος διὰ τὸ δεύτερον ὑποβληθέντος τὴν 20)11)59.

Οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς Διοικήσεως εἶναι ἀβάσιμοι, διότι τὰ θέματα εἶχον τεθῇ ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ ἀπόψεις τῶν Συλλόγων ἦσαν γνωσταί.

'Αλλὰ ἐὰν ἡ σύστασις τῶν 'Επιτροπῶν ἐγένετο πρὸ ἔτους διατί δὲν ἐλειτούργησαν αὗται; Οἱ Σύλλογοι ἦσαν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἕτοιμοι νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τῆς 'Επιτροπῆς. Ὡς ἄλλωστε ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης οὐδόλως στηρίζεται εἰς τὰς ἀπόψεις καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν Συλλόγων, διότι οὔτε μετ' αὐτῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου 'Αστέγων συνειργάσθη διὰ τὸ Στεγαστικόν, οὔτε καὶ τὸν Σύλλογον ἐκάλεσε πρὸς συζήτησιν τῆς ἤδη ὑπ' αὐτῆς σχεδιαζομένης τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ.

Τὸ τελευταῖον καὶ μόνον, ἀρ-

→ 'Η συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα

## Η ΝΑΡΚΗ

Παρὰ τὴν ἀνυπαρξίαν τῶν στοιχειωδεστέρων προϋποθέσεων διὰ μίαν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀντικειμενικὴν καὶ δικαίαν κρίσιν, παρὰ τὰς πανταχόθεν προειδοποιήσεις διὰ τὸ παρακεκινδυνευόμενον τῆς πράξεως, παρὰ τὸν ἔντονον ἀγῶνα τῆς Συλλογικῆς 'Ηγεσίας καὶ τὴν εἰς ἔνδειξιν ἐντόνου διαμαρτυρίας ἀποχώρησίν της ἐκ τοῦ συμβουλίου προαγωγῶν, οἱ συνήθως τόσον διστακτικοὶ καὶ ἀναποφάσιστοι εἰς τὴν ἐπίλυσιν καὶ τῶν ἁπλουστέρων ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ παράγοντες τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης προέβησαν, ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ, εἰς τὴν διενέργειαν τῶν κατ' ἐκλογὴν προωθήσεων εἰς ἔκτασιν μάλιστα καλύπτουσαν πλήρως τὸ ὑπὸ τοῦ 'Οργανισμοῦ τιθέμενον ΑΝΩΤΑΤΟΝ ὅριον.

Θὰ ἦτο ματαιοπονία νὰ παραθέσωμεν ἅπαξ ἔτι τὴν ἄλυσιν τῶν ἀδειασείστων ἐπιχειρημάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἀπὸ τῶν στηλῶν μας προέβαλον οἱ ἐκπρόσωποι τῶν συναδέλφων κατὰ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἀκαίρου τούτου εἴδους προαγωγῶν.

Μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ τῶν προηγουμένων Διοικήσεων ἐσχεδιάσθη, οὐδέποτε ὅμως ἀπετολμήθη τοιοῦτόν τι, παρὰ τὴν ἔφεσιν πρὸς ἀνόρυξιν καὶ ἀνάδειξιν «ἐκλεκτῶν» ἀποδεικνύει πληρέστατα τὸ μέγεθος τῆς ἐπιδειχθείσης ἐπιπολαίως σπουδῆς.

Βεβαίως οἱ μὲ τὰς ἐν λόγῳ προαγωγὰς συνυφανθέντες π ο ν η ρ ο ὶ σκοποὶ ἐνίων ἐκ τῶν ἀνευθύνως ὑπευθύνων, διὰ τὴν κατάτμησιν τῶν συναδέλφων εἰς ὁμάδας συμφερόντων καὶ συνεπῶς ἐξασθένησιν τῆς διαθέσεως αὐτῶν διὰ μίαν ἀγωνιστικὴν διεκδίκησιν ἐπιλύσεως τῶν λιμναζόντων ζητημάτων, δὲν ἐπετεύχθησαν, χάρις εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν εὐθυκρισίαν τῆς πλειοψηφίας αὐτῶν τούτων τῶν διακριθέντων. Τοῦτο ὅμως οὐδόλως σημαίνει ὅτι ὁ κίνδυνος τοῦ φαβοριτισμοῦ, ὅστις τόσον ἀδεξίως καὶ χονδροειδῶς ἐπεδείχθη κατὰ τὰς προαγωγὰς τοῦ εἴδους αὐτοῦ, παρῆλθεν. 'Εγένετο ἤδη μία κακὴ ἀρχὴ ἡ δὲ μέχρι τοῦδε πολιτεία ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ψυχοσύνθεσις τῶν ὑπευθύνων διὰ ταύτας, προδικάζει ὅτι οὗτοι θὰ προσπαθήσουν, παντὶ σθένει, νὰ δώσουν μίαν ἔτι χειροτέρων συνέχειαν, ἀδιαφοροῦντες ἂν διὰ τοῦ τρόπου τούτου θέτουν μίαν ΝΑΡΚΗΝ εἰς τὰ θεμέλια αὐτοῦ τούτου τοῦ 'Ιδρύματος, ἡ εὔρυθμος λειτουργία τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη εἰς τὸν σεβασμὸν τῆς ἱεραρχίας, τὴν δι' ἐντίμων μέσων ἀνάδειξιν καὶ ἰδίως εἰς τὸν αὐστηρὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἔ ξ ω θ ε ν ἐ π ε μ β ά σ ε ω ν τὰς ὁποίας καθιστᾶ μοιραίας πλέον ἡ διαπραχθεῖσα πρόκλησις τῆς εὐαισθησίας τῶν συναδέλφων.

'Επιβάλλεται ὅθεν, ὅπως πάντες οἱ ἐκ τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς Τραπέζης μὴ ἀναμιχθέντες εἰς τὸ σκάνδαλον τοῦτο, συνειδητοποιοῦντες τὸν ἐντεῦθεν κίνδυνον, ἐξεγερθοῦν ὡς εἷς ἄνθρωπος πρὸς ἀνακοπὴν τῆς ἐπὶ τοιούτου ὀλισθηροῦ δρόμου πορείας τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης.

Τοῦτο βεβαίως οὐδόλως σημαίνει ὅτι ὁλόκληρον τὸ Προσωπικὸν διὰ τῶν ὀργανώσεών του θὰ παύσῃ ἔστω καὶ ἐπὶ στιγμὴν τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος, ἀπὸ τῆς ὁποίας τοσοῦτον ἀπροκαλύπτως καὶ ἐτσειθελικῶς ἐξετράπησαν οἱ κοπτόμενοι — μὲ λόγια— διὰ τὴν προκοπὴν τοῦ 'Ιδρύματος.

Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι αἱ ἐπιταγαὶ τῆς 'Ηθικῆς καὶ τοῦ Δικαίου, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν ἀνέκαθεν τὸν γνώμονα τῶν διοικούντων τὴν Τράπεζαν τελικῶς θὰ ἐπικρατήσουν καὶ τὰ σκοτεινὰ σχέδια τῶν ὑπονομευτῶν τῆς γαλήνης της θὰ ἀποτύχουν.

### ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ 3 Η ΣΕΛΙΔΑ

*

Τὸ ΡΕΠΟΡΤΑΖ τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ» διὰ τὰ ζητήματα τῶν ἐργαζομένων καὶ τὴν ἀντιμετώπισίν των.

'Ομιλοῦν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου 'Υπαλλήλων Τραπέζης 'Ελλάδος, ὁ Πρόεδρος 'Ενώσεως Προσωπικοῦ 'Ηλ. Σιδηροδρόμων καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου 'Υπαλλήλων Λαϊκῆς Τραπέζης.

*

Ἄρθρον μας διὰ τὴν ΝΕΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΤΕΛΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ.

## ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

### ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΚΟΝΦΟΥΖΙΟ

Ἔφτασε πιὰ ὁ κόμπος στὸ χτένι. Τὸ πήραμε, ἀπ' ἐδῶ τὸ πήραμε ἀπ' ἐκεῖ. Μήπως ἔχουμε ἄδικο... Μήπως θὰ πρέπει νὰ περιμένουμε ἀκόμα;... Γιὰ νὰ ἰδοῦμε... Κάτι θὰ γίνῃ καὶ γιὰ μᾶς.. Δὲν βαρυέσαι. Νέες ἀναβολές. Νέα παχειὰ λόγια (σταθερὸ αὐτὸ τὸ πιάτο τῆς ἡμέρας). Γιὰ μιὰ στιγμὴ κάτι πῆγε νὰ γίνῃ... Μπὰ δὲν βαρυέσαι... Λίγες δεκάρες στοὺς πολλούς... Μάτσο στοὺς λίγους. Καὶ μιὰ φωνὴ ἀπὸ πάνω. Θέλω ἐκλεκτούς. Θέλω ἐκλεκτούς. Οἱ ἄλλοι «ὁ ὄχλος» θὰ δουλεύουν μέχρι ξεθεώματος θὰ παίρνουν τὸ λιγουλάκι τους, θὰ ζοῦν στὸ σκοταδάκι τους,γιατὶ...αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμός τους. Καὶ ἀμολήσανε τὴν ἀπόχη τους. Κάτι νόμισαν πὼς πιάσανε κι' ἀπὸ κεῖ. Καὶ ἑτοιμάζανε τὸν ἀπολογισμό τους γιὰ τὰ μέτρα «ὑπὲρ» τοῦ Προσωπικοῦ, ὅπως καὶ πέρυσι. Μὲ εἰδικὰ ἄρθρα γιὰ τὸ πόσοι πέθαναν καὶ πόσοι τιμωρήθηκαν. 'Αλλὰ ἡ παράξενη στατιστικὴ μηχανὴ σταμάτησε γιατὶ εἶχε ἄλλη δουλειὰ νὰ κάνῃ. Γιατὶ ὁ Γίγας ποὺ οἱ ἀνθρωπίσκοι - «ἐγκέφαλοι» ὀνομάζουν «ὄχλο» σταύρωσε τὰ χέρια καὶ εἶπε: «'Ως ἐδῶ κύριοι. Θέλω καὶ γὼ τὸ δίκηο μου. Καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω νὰ προχωρήσετε γιατὶ σὰν τὸ διαλύσε-

ΑΠ' ΤΗ ΤΡΑΠΕΖΟ-Υ-ΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΖΩΗ

# ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ...

ΝΟΥΒΕΛΛΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔ. Δ.Δ.

Ὁ Κώστας Νίκας ἔφτασε στὴν μικρὴ ἐπαρχιακὴ πόλη στὴν ἄκρη τοῦ κάμπου, ἕνα χειμωνιάτικο βράδυ. Κατέβηκε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ προχώρησε στὸν κεντρικὸ δρόμο. Πέρασε ὥς τὴν ἄλλη ἄκρη της σὲ λίγα λεπτά. Ξαναγύρισε ἀπὸ τὸν ἴδιο κεντρικὸ δρόμο, καὶ ἐπιθεώρησε ὅλα τὰ μαγαζιὰ καὶ τὰ σπίτια ποὺ εἶδε. Κάτω ἀπὸ ἕνα μουντὸ οὐρανὸ ὁλόκληρη ἡ μικρὴ πολιτεία εἶχε μιὰ δυσάρεστη ἔκφραση κακοπαντρεμένης γυναίκας. Σὰ νὰ λυπόταν ἀτέλειωτα ποὺ τὴν εἶχαν πετάξει στὴ γωνιὰ τοῦ ἄσκημου αὐτοῦ λεκανοπέδιου. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ φάνηκαν κακομοιριασμένοι καὶ ξένοι. Νὰ φύγη, νὰ φύγη! Οὔτε νὰ τοὺς ἀγγίξη. Τοὺς ἔβλεπε σὰ λεπρούς. Ξαναπῆγε στὴν πλατεῖα ἐκεῖ ποὺ εἶχε ἀφήσει τὰ πράγματά του. Κάποιο αὐτοκίνητο ξανάφευγε γιὰ κάτω. Μπῆκε μέσα καί, ὅταν τὸ ἁμάξι ξεκίνησε, ὁ Νίκας ἔνοιωσε τὸν ἑαυτό του σὰν ἀσφαλισμένο. Τοῦ φάνηκε πὼς γλίτωσε ἀπὸ μεγάλο κίνδυνο. Ἀλλὰ τί θὰ γινόταν; Ἡ φυγή του αὐτὴ θὰ εἶχε συνέπειες. Εἶχε ὅμως ὅλο τὸν καιρὸ νὰ τὰ συλλογιστῆ αὐτὰ μέσα στὸ τραῖνο, ποὺ θὰ ἔπαιρνε στὴ Λάρισα. Ὅταν ἀργὰ τὴ νύχτα μπῆκε μέσα στὸ Ἐξπρὲς ποὺ πήγαινε στὴν Ἀθήνα, ἡσύχασε κάπως. Στρώθηκε σ' ἕνα κουπὲ τῆς πρώτης καὶ εὐχαριστημένος μέσα στὰ φῶτα καὶ σὲ ἄλλους ἀνθρώπους ἀπὸ κείνους ποὺ εἶχεσυναντήσει στὴ σύντομη ἐπίσκεψή του στὴ μικρὴ κωμόπολη,

τε τὸ μαγαζί, ἔτσι ποὺ πᾶτε πάλι στὴν πλάτη μου θὰ ξεσπάση».

Καὶ ὁ ἰθύνων ΝΟΥΣ τῆς νέας τάξεως (ὁ ΛΟΓΟΣ τῆς Βίβλου τῆς σημερινῆς μας κακομοιριᾶς), ἐχολώθη καὶ ἤθελε νὰ ἰδῆ τὰ πράγματα ὅπως τοῦ ἄρεσαν. Καὶ ἐδῶ ἀρχίζουν τὰ εὐτράπελα. Ἄρχισε τὸ παζάρι στὴ σκέψη του. Θὰ τοῦ ἄρεσε ἀκόμα καὶ αὐτὸς ὁ «ὄχλος» ἂν εἶχε σταυρώσει τὸ ἕνα χέρι του μονάχα καὶ μὲ τὸ ἄλλο... ἔγραφε.

«Νὰ μοῦ δώσετε στοιχεῖα. Στοιχεῖα ποὺ νὰ λένε ὅτι μόνο τὸ 50% ἀπήργησεν» ἐσύριξε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ χώρου τοῦ δωματίου του ὁ «λόγος».

«,Αφοῦ τὸ θέλεις ἐφέντημ', ἔτσι νὰ γίνη. Ἀλλὰ ξέρεις δὲν εἶναι ἔτσι. Καὶ αὐτοὺς ποὺ θέλησες γιὰ «ἐκλεκτοὺς» εἶναι μὲ τὸν «ὄχλο».

«Δολιοφθορεῖς. Δὲν εἶν' ἔτσι. Αὐτὸ ποὺ σᾶς εἶπα θὰ γίνη». Ἐξέβαλε ὁ «Λόγος» φωνὴ ποὺ κατόρθωσε νὰ φθάση μέχρι τῆς ὀροφῆς τοῦ δωματίου.

Καὶ ξαμολύθηκαν οἱ στατιστικολόγοι σὲ κάθε ἄκρη. Καὶ πῆραν τὰ στοιχεῖα. Παλλοὶ ἀπὸ... ὑπερβάλλοντα ζῆλο ἔβγαλαν καὶ ἀνακοινώσεις συνδικαλιστικές!!...

Γέλασαν τότε... καὶ οἱ κότες. Μά..., εἶπε κάποιος, πίσω ἀπὸ τὸ δάκτυλό τους πᾶνε νὰ κρυφτοῦν; Καὶ κάποιος ἄλλος. «Γιατὶ ὄχι; Ὁ ἀνθρωπακισμὸς φίλε μου ἔχει τέτοιο ἠθικὸ ἀνάστημα ποὺ μπορεῖ καὶ πίσω ἀπὸ ἕνα δάκτυλο νὰ τὸ κρύψη».

Καὶ ἡ γελωτοθεραπεία κορυφώθηκε ὅταν... ἡ «στατιστικὴ παρατήρησις» εἶδε ὅτι... ἡ δουλειὰ δὲν βγῆκε, καὶ προσέφυγε εἰς τὸν ...ΛΟΓΟΝ νὰ ζητήση... παράταση τοῦ ὡραρίου(!)—φθάσαμε καὶ κεῖ ἄσχετο ἂν δὲ τὸ πετύχαμε—γιὰ νὰ «καλυφθῆ τὸ κενὸν τῆς ἀπεργίας».

Ἐδῶ ὅμως τὰ πράγματα δὲν ἦταν τόσο εὐνοϊκὰ γιὰ τὸν ΛΟΓΟΝ. Μπορεῖ νὰ φιάχνει κανεὶς μιὰ εἰκόνα κατὰ παραγγελία, ἀλλὰ τὸ ξύπνημα εἶναι πικρό. Καταπέλτης ἔρχεται ἡ ἀπάντηση τῆς ἀλήθειας. «Δούλεψαν» οἱ μισοὶ ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἡ δουλειά τους;

«Ἀνίκανοι... νὰ βράσω τὰ στοιχεῖα σας», βρυχήθηκε ὁ ΛΟΓΟΣ καὶ ἀντιλάλησαν (!) γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ οἱ τοῖχοι τοῦ ταλαίπωρου δωματίου.

Καὶ ὁ ΛΟΓΟΣ βουβάθηκε. Νὰ δοῦμε τί ἄλλες ἐξυπνάδες θὰ ξεφουρνίση ὅταν ξανάβρη τὴν μιλιά του...

Ν.

ἄρχισε νὰ σκέπτεται τί θἄκανε τώρα.

Ὁ Κώστας Νίκας εἴταν «ἐντεταλμένος» στὴν «Τράπεζα Γενικῶν Συναλλαγῶν Α.Ε.» σὲ ἐπαρχιακὸ καλὸ ὑποκατάστημα. Γιὰ τὸ καπρίτσιο κάποιου τοπικοῦ παράγοντα ἔπεσε σὲ «δυσμένεια» καὶ πῆρε μετάθεση γιὰ τὴν πόλη ποὺ τὸ ἴδιο τοῦτο βράδυ κιόλας ἄφησε. Εἶχε πάει στὴν Ἀθήνα νὰ παρακαλέσει νὰ τοῦ ἀλλάξουν τὸ ὑποκατάστημα. Ἀλλὰ ἀπὸ τὶς γνωριμίες του τοῦ Κεντρικοῦ καμμιὰ δὲν τοῦ εἶχε φανῆ χρήσιμη, γιατὶ τὸ ζήτημα εἴταν «πειθαρχικό». Σὲ τέτοια περίπτωση, ὁ μόνος ποὺ μποροῦσε νὰ ἀνακαλέσει τὴ μετάθεση εἴταν ὁ Γενικὸς Διευθυντής. Τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ τὰ χειριζόταν ὁ ἴδιος ὁ Γενικός, ὁ κ. Παχνῆς. Ἔτσι τοῦ δινόταν ἡ εὐκαιρία νὰ ὑποχρεώνη τοὺς πολιτικοὺς ἢ ἄλλους παράγοντες, ὥστε νὰ κάνει κι' αὐτὸς τὰ ρουσφέτια του ἢ νὰ κανονίζει καλύτερα τὶς δουλειὲς τῆς «Τραπέζης Γενικῶν Συναλλαγῶν Α. Ε.». Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ὅμως ὁ Νίκας δὲν μποροῦσε νὰ διαθέσει πολιτικὰ μέσα κι' ἔτσι εἶχε ἀναγκαστῆ νὰ ξεκινήσει γιὰ τὴ νέα του θέση. Ὅμως εἴδαμε πὼς μόλις ἔφτασ' ἐκεῖ βρῆκε τὸν τόπο τόσο ἀνυπόφορο γι' αὐτόν, ὥστε γύρισε ἀμέσως πίσω.

Καὶ τώρα; πῶς θὰ τὰ κανόνιζε; ἡ Τράπεζα μποροῦσε καὶ νὰ τὸν ἀπολύσει. Καὶ ὁ Νίκας δὲν ἤθελε νὰ χάση τὴ θέση του. Μιὰ μέρα τὰ πράγματα μποροῦσαν νὰ διορθωθοῦν· ἡ καριέρα του δὲν εἴταν εὐκαταφρόνητη. Ἔνοιωσε τὸν ἑαυτό του κάπως λιγότερο αἰσιόδοξο τώρα. Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ἐκείνη εἶδε νὰ περνοῦν στὸ διάδρομο τοῦ βαγονιοῦ δυὸ πρόσωπα ποὺ δὲν περίμενε νὰ συναντήσει ἐκεῖ. Τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τοῦ ἔδωσε εὐχάριστη ἔκπληξη, καὶ ἑτοιμαζόταν νὰ βγῆ νὰ τὸ φωνάξει, ἀλλὰ ἀμέσως παρουσιάστηκε τὸ ἄλλο, ποὺ τὸν ἔκαμε νὰ τραβήξει τὸ κουρτινάκι τοῦ βαγονιοῦ γιὰ νὰ κρυφτῆ. Δὲ θὰ ἤθελε μὲ κανένα τρόπο νὰ συναντηθῆ μέσα στὸ τραῖνο μὲ τὸ δεύτερο αὐτὸ πρόσωπο. Καὶ γιὰ νὰ ἀποφύγει τὸν κίνδυνο καινούργιας συάντησης, σκέφτηκε νὰ ζητήσει βαγκὸν - λὶ καὶ νὰ μείνει κλεισμένος ὥσπου νὰ φτάσει στὴν Ἀθήνα. Ὅταν ὅμως πῆγε καὶ βρῆκε τὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο μέσα στὸ τραῖνο, ἐκεῖνος σήκωσε τὰ χέρια:

—Λυποῦμαι, κύριε, δὲν ἔχω οὔτε ἕνα κρεββάτι.

Καθὼς μιλοῦσε μὲ τὸν ὑπάλληλο τῆς ἑταιρίας κλιναμαξῶν σὲ μιὰ σκοτεινὴ γωνιά, εἶδε νὰ μπαίνουν μαζὶ σ' ἕνα διαμέρισμα τοῦ βαγονιοῦ ἕνας ἄντρας καὶ μιὰ γυναίκα: εἴταν τὰ ἴδια πρόσωπα ποὺ εἶχε ἀντιληφθῆ νὰ περνοῦν τὸ διάδρομο τοῦ βαγονιοῦ του λίγη ὥρα πιὸ πρίν.

—Συνταξιδεύουν, σκέφτηκε. Μά τότε..τίποτε δὲ χάθηκε.

⁂

Τὸ ζευγάρι ποὺ εἶχε ἀναγνωρίσει ὁ Νίκας, εἴταν ἁπλούστατα ὁ κύριος Παχνῆς, γενικὸς διευθυντὴς τῆς Τραπέζης καὶ ἡ κυρία Μαίρη Λαμπᾶ, χήρα τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου. Ἡ κυρία Λαμπᾶ εἶχε ἄλλοτε «ἀγαπήσει πολὺ» τὸ Νίκα, ἀλλ ἀδὲν πρόκειται βέβαια τώρα νὰ σᾶς διηγηθῶ ὅλο τὸ παρελθὸν τοῦ Κώστα Νίκα. Αὐτὸ θὰ τὸ κάμω ἄλλοτε, γιατὶ ὁ Κώστας Νίκας ἀξίζει νὰ τοῦ γράψεις τὴν ἱστορία του. Εἶναι ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος μέσα στοὺς τραπεζικούς, ὄχι γιατὶ εἶναι ἕνα παραπάνω ἀντίγραφο χιλιοεπαντημένου τύπου, ἀλλὰ γιατὶ μὲ τὶς ἀντιφάσεις του ἀποτελεῖ ἕνα χάρτη τῆς τραπεζοϋπαλληλικῆς ποικιλίας κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μερκάτορ. Λοιπὸν ἡ κυρία Λαμπᾶ, γιὰ νὰ κλείνουμε τὴν παρένθεση, φαίνεται πὼς γιὰ τὴν ὥρα «ἀγαποῦσε πολὺ» τὸν κύριο Παχνῆ. Ὁ Νίκας δὲν ἄργησε νὰ κάμει τὸ σχέδιό του: Θὰ πήγαινε νὰ βρῆ τὴν κυρία Μαίρη καὶ αὐτὴ θὰ τὰ κανόνιζε ὅλα μὲ τὸν ἰσχυρὸ φίλο της. Ἀποτραβήχτηκε στὸ βαγόνι του, σκεπάστηκε μὲ μιὰ ἐφημερίδα στὴ γωνιὰ καὶ ἀποκοιμήθηκε ἡσυχασμένος. Τὸ πρωῒ βγῆκε στὸ παράθυρο καὶ ἀνάσανε μὲ ἡδονὴ τὸ ἄρωμα τῶν πεύκων: τὸ τραῖνο ἔφτανε στὸ Μπογιάτι. Μόλις ἔφτασε στὴν Ἀθήνα, ὁ Νίκας πήδησε ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ βιαστικὸς μπῆκε μέσα σ' ἕνα ταξὶ καὶ ἀπομακρύνθηκε, γιὰ νὰ ἀποφύγη ἀνεπιθύμητη συνάντηση στὸ σταθμό.

Λίγες ὧρες ἀργότερα, ἡ κυρία Μαίρη δεχόταν μὲ εὐχάριστη ἔκπληξη τὸν ἄλλοτε ἐραστή της. Ὁ παλιὸς δεσμός της τῆς εἶχε ἀφίσει καλὴ ἀνάμνηση. Εἴταν μιὰ αὐθόρμητη ἕνωση χωρὶς βαθειὰ ψυχικὴ βάση, μιὰ εὐχάριστη περίοδο ἔρωτα τῶν αἰσθήσεων καὶ ἀσυλλογισιᾶς, χωρὶς ὑστεροβουλία, ἀλλὰ ὄχι χωρὶς τρυφερότητα. Τὸ εἰδύλλιο εἶχε σταματήσει μὲ τὴν ἀναχώρηση τοῦ Νίκα γιὰ τὴν ἐπαρχία, ὅπου ἀνώτερη θέση τοῦ ἄνοιγε τὸ στάδιό του πολὺ ἐνθαρρυντικά.

Δὲ χρειάστηκε νὰ φέρει τὴν κουβέντα ὁ Νίκας γιὰ τὸν Παχνῆ καὶ γιὰ τὸ ζήτημά του. Μόνη της ἡ Μαίρη, σὲ τόνο ἐντελῶς ἀνοιχτόκαρδο καὶ μὲ τὴν προθυμία παλιοῦ φίλου, τὸν ρώτησε πῶς τὰ πάει στὴν Τράπεζα, καὶ ὁ Νίκας διηγήθηκε μὲ κάθε εἰλικρίνεια τὴν περιπέτειά του.

—Μὴν ἀνησυχεῖς, μικρέ μου, ὅλα θὰ διορθωθοῦν, εἶπε χαμογελώντας ἡ Μαίρη. Ἡ πρώτη μου δουλειὰ εἶναι νὰ σοῦ πάρω μιὰ ἄδεια γιὰ νὰ μείνης στὴν Ἀθήνα ὥσπου νὰ κανονιστῆ τὸ ζήτημά σου. Ἀλλὰ δόσε μου ἐξουσιοδότηση νὰ τὸ ταχτοποιήσω ὅπως μπορῶ καλύτερα.

— Παραδίδομαι ὁλόκληρος στὰ χέρια σου, ἀπάντησε ἐνθουσιασμένος ὁ Νίκας.

Τὴ συνάντηση αὐτὴ ἀκολούθησε μιὰ καινούργια. Ἡ Μαίρη βρῆκε μιὰ λύση πρωτότυπη, ποὺ δὲν ἱκανοποίησε ἀπόλυτα τὸ Νίκα, εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔσωζε τὴ δύσκολη κατάσταση καὶ θὰ τὸν ἐξυπηρετοῦσε στὸ μέλλον, τὴ δέχτηκε μὲ εὐγνωμοσύνη. Ὁ Νίκας ἔπρεπε νὰ γυρίσει στὴν μικρὴ πληχτικὴ πόλη ποὺ ἄφισε πίσω του μὲ τόση σπουδή. Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ δυὸ μῆνες τὸ πολύ, ἡ θέση τοῦ διευθυντῆ θὰ ἄδειαζε. Διευθυντὴς ἐκεῖ εἴταν τώρα ὁ κ. Φιάκας, ποὺ σὰν ἄνθρωπος τοῦ κόμματος ποὺ κυβερνοῦσε τώρα, εἶχε ἀξίωση γιὰ μεγαλύτερο ὑποκατάστημα καὶ θὰ τὸ ἔπαιρνε γρήγορα. Ὁ κ. Φιάκας, ἀντίθετα πρὸς κάθε διάταξη τοῦ κανονισμοῦ καὶ χωρὶς νὰ ἔχη καμιὰ κατάρτιση, εἶχε γίνει διευθυντὴς στὸ μικρὸ αὐτὸ ὑποκατάστημα ἀπὸ Ταμίας ποὺ εἶταν πρὶν στὴν Κέρκυρα. Τὸ καινούργιο καθεστὼς τὸν εἶχε λανσάρει στὴ διευθυντικὴ καριέρα καὶ τώρα ὁ κ. Φιάκας δὲν ἔβρισκε ἱκανοποιητικὸ τὸ μικρὸ αὐτὸ ὑποκατάστημα. Θὰ τὸν ἔστελναν λοιπὸν σὲ μεγαλύτερο σὲ δυὸ ἢ τρεῖς μῆνες τὸ πολύ, πο ὑθὰ γίνονταν γενικὲς μεταβολές. Μέσα στὸν ἐτήσιο γενικὸ χορὸ τῶν διευθυντῶν (μεγάλη εὐκαιρία γιὰ ρουσφετολόϊ) ἡ θέση τοῦ Φιάκα δὲ θὰ συμπληρωνόταν, ὥστε νὰ μείνει PAR INTERIM στὰ χέρια τοῦ Νίκα. Ἔτσι θὰ τοῦ δινόταν ἡ εὐκαιρία νὰ δείξη τὴν ἱκανότητάτου (ἱκανότητα μεγάλη δὲ θὰ χρειαζόταν, φτάνει νὰ μὴν εἶχε ὑπηρεσιακὰ ἀτυχήματα!), ὥστε νὰ γίνη ὁριστικὰ διευθυντὴς σὲ λίγο καιρὸ ποὺ θὰ ξεχνιόταν ἡ τελευταία του ἱστορία.

Ὁ Νίκας προτιμοῦσε μιὰ καλὴ θέση στὸ Κεντρικό, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ γίνει γιὰ τὴν ὥρα: οἱ θέσεις εἴταν πιασμένες, θὰ ἐρχόταν στὴν Ἀθήνα ὡς ἁπλὸ νούμερο. Γι' αὐτὸ ἡ Μαίρη τὸν συμβούλεψε νὰ δεχτῆ αὐτὴ τὴ λύση, ποὺ τοῦ ἐξασφάλιζε μέλλον.

—Πάρε αὐτὴ τὴ θέση, τοῦ εἶπε. Γρήγορα θὰ γίνεις διευθυντής. Θὰ πᾶς καὶ σὲ μεγαλύτερο κατάστημα. Θὰ ἐξυπηρετήσεις ἀνθρώπους ἰσχυροὺς καὶ αὐτοὶ μὲ τὴ σειρά τους θὰ σὲ βοηθήσουν. Εἶσαι ἀρκετὰ ἔξυπνος γιὰ νὰ ξαίρεις πὼς ποτὲ δὲν πάει κανεὶς μπροστὰ γιὰ τὴν ὑπηρεσιακή του ἀξία. Ἰδιαίτερα μέσα στὴν τράπεζά σας, πρόσθεσε ἡ Μαίρη χαμογελώντας, le piston fait beaucoup plus que le mérite...

Καὶ ἐξακολούθησε νὰ τὸν συμβουλεύει:

—Ἐσεῖς ἐκεῖ κάτω στὴν ἐπαρχία δὲν καταλαβαίνετε μὲ ποιό τρόπο ἀνεβαίνουν οἱ μεγάλοι σας στὸ κέντρο. Φαντάζεσθε ἴσως πὼς αὐτοὶ ποὺ παίρνουν τὶς μεγάλες θέσεις εἶναι οἱ καλύτεροι ὑπάλληλοι. Οἱ ὁμαδικὲς

■→ Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΟΠΤΙΚΑ
Γ.ΣΥΚΑΡΑΣ
Σπ. Μήλιου 26 (Μέγ. Μετ. Ταμ. Στρατοῦ). Τηλ. 22.086-ΑΘΗΝΑΙ
■ ΟΙ ΠΛΕΟΝ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ
■ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΣΥΝΤΑΓΩΝ κ. κ. ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΩΝ
■ ΚΑΙ ΠΑΣΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ

# ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ἡ ἡμέρα ποὺ κάνει τὸ χθὲς παρελθὸν ἑνὸς χρόνου καὶ τρέφει ἐλπίδες καὶ προσδοκίες, ἔφθασε.

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ τὴν καλοδεχθοῦμε καὶ νὰ τὴν γιορτάσουμε.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων, τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον νὰ διαγράφη τὸν αἰώνιο καὶ ἀεικίνητο κύκλο μέσα εἰς τὸν ὁποῖον περιστρέφονται οἱ ἀνησυχίες των.

Ἀναμνήσεις!! εὐχάριστες, δυσάρεστες περικλείονται εἰς τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν ποὺ περάσαμε. Τώρα ἀρχίζει ὁ νέος χρόνος καὶ μαζὺ ξεπροβάλλουν ἐλπίδες, ὄνειρα, προγράμματα.

Τί ἐκάναμε ὡς τὰ χθές; Νά ἕνα ἐρώτημα τώρα ποὺ βρισκόμαστε στὸ κατῶφλι τῆς πρωτοχρονιᾶς. Αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία, ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν, ἐνδιαφέρει τὸ αὔριον. Καὶ αὔριον ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ κάθε κακὴ ἀνάμνησι τοῦ χθές, θὰ ξεκινήσουμε γεμᾶτοι αἰσιοδοξία γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν μάχη γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Ὀλίγη αἰσιοδοξία δυναμώνει τὶς προθέσεις μας καὶ εἰς τὰ ὀνειροπολήματά μας ἀνθίζει χρῶμα χαρωπό.

Ἀντιθέτως, ἡ ἀπαισιοδοξία μᾶς σταματάει εἰς τὸ παρόν, μᾶς γυρίζει πίσω σὲ περασμένες, ἀλλὰ ὄχι ἀλησμόνητες χαρές, μᾶς κάνει νοσταλγοὺς τοῦ παρελθόντος καὶ γενικὰ μᾶς φράσσει τὸν δρόμο γιὰ τὸ μέλλον. Καὶ μονάχα μιὰ δυνατὴ νοσταλγία μᾶς κατέχει, τόσον —μὰ τὴν ἀλήθεια ἀνθρώπινη. Νὰ γυρίσωμε πάλι πίσω, νὰ γίνωμε πάλι παιδιὰ δίχως φροντίδες, σκέψεις, ἀγωνίες, ὄνειρα καὶ μὲ μόνη ἔννοια τὴν ἀπόλαυση ἀπὸ ἕνα ἀσήμαντο ἀγιοβασιλειάτικο παιχνιδάκι τοῦ πατέρα, ποὺ στὴν φαντασία μας νὰ γεμίζη κόσμο ὁλόκληρο. Νὰ γυρίσωμε στὴν ἡλικία ἐκείνη ποὺ τὰ βλέπαμε ὅλα χαρούμενα καὶ ποὺ δὲν ξεύραμε πῶς ὑπάρχουν ἄλλες λύπες παρὰ σὰν θὰ ἔσπαζε ὁ κοῦκλος ἢ θὰ χαλοῦσε ὁ σιδηρόδρομος.

Μὰ μᾶς ἀπερρόφησαν οἱ σκέψεις, καὶ ἡ ὥρα περνᾶ...

Σὲ λίγα λεπτά, ἴσως καὶ σὲ δευτερόλεπτα θὰ χτυπήση μεσάνυχτα —ὅπως κάθε χρόνο— θὰ σβύση τὸ φῶς καὶ οἱ δώδεκα βαρεῖς κτύποι τοῦ ρολογιοῦ, θὰ κλείσουν τὸν χρόνο ποὺ πέρασε.

Καὶ εἰς τὸ πρῶτο δευτερόλεπτο θὰ ἀρχίση νὰ κυλᾶ ὁ καινούργιος χρόνος γεμᾶτος ὑποσχέσεις. Καὶ ἐνῷ τὰ χρόνια θὰ περνοῦν καὶ θὰ διαδέχεται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι μὲ τὶς καλὲς καὶ κακὲς ἀδυναμίας μας, κάθε πρωτοχρονιὰ θὰ ἀνταλλάσσουμε τὴν ἴδια πάντα εὐχή: «Καλὴ χρονιά».

Κ. Γ. ΔΗΜΟΛΙΤΣΑΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

# ΘΥΜΗΣΟΥ Τ' ΑΛΗΤΑΚΙ

Θυμήσου τ' ἀλητάκι τ' ὀρφανό,
ποὺ στέκονταν στὰ συρματοπλέγματα τοῦ στρατοπέδου
καὶ ζήταγε ψωμὶ τὰ μεσημέρια.

Θημήσου τ' ἀλητάκι τὸ φτωχὸ
ποὺ φόραγε στὰ πόδια θεώρατες τρύπιες ἀρβύλες,
—ἴσως κλεμμένες, ἴσως χάρισμα κάποιου φαντάρου.

Θημήσου τ' ἀλητάκι τὸ φτωχὸ
μὲ τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια καὶ τ' ὠχρὸ πρόσωπο,
ποὺ ἔπαψε νἄρχεται, ἀπὸ καιρό, τὰ μεσημέρια!...

. . . . . .

Τόειδα προχτὲς τ' ἀλητάκι τ' ὀρφανὸ
ποὺ τὸ κηδεύανε ἀντίκρυ. Τὸ ξόδιασαν μονάχοι
ἕνας παπᾶς κι' ὁ γέρο-καντηλανάφτης!...

ΝΙΚΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
(Θεσ)νίκη)

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀνωμαλίας εἰς τὴν μετὰ τῆς ἐφημερίδος μας ἐπικοινωνίαν, (ἀλληλογραφίαν, ἀποστολὴν συνεργασίας πρὸς δημοσίευσιν κ.λ.π.) παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνάδελφοι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν διεύθυνσιν: ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ Ἀκαδημίας 60 ἢ πρὸς τὰ ἐν τῇ Τραπέζῃ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μὲ τὴν ἔνδειξιν: ΔΙΑ ΤΗΝ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ»

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ
ΤΑΤΣΟΥ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΟΥΣΤΟ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΡΥΘΜΩΝ
Τραπεζαρίαι ἐκ ξύλου δρυὸς καὶ ἐκ ξύλου καρυδιᾶς, κρεββατοκάμαραι σαλόνια κ.τ.λ. Λόγῳ τοῦ καλοῦ συστήματος καὶ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων τοῦ ἐργοστασίου μας, ἐπιπλώσεις 25ο)ο εὐθηνότεραι τῆς ἀγορᾶς. Ἑτοιμοπαράδοτοι καὶ εἰς μεγάλην συλλογήν. Παρέχομεν ἐγγύησιν 10 ἐτῶν καὶ εὐκολίας πληρωμῆς.
ΤΑΤΣΟΣ Μητροπόλεως 20,
Τηλέφ. ἐκθέσεως 21.736 Ἐργοστασίου 665.703
ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ.κ. ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥΣ Υ)ΛΟΥΣ
ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΙΜΑΙ - ΜΙΚΡΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ
ΤΑΤΣΟΥ

# ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

**ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ**

Σπῦρος Κουτσογιάννης (Κατάστημα ὁδοῦ Σταδίου 38) — Καΐτη Κουμεντάκη (Διοίκησις) ἐμνηστεύθησαν. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

**ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ**

Ὁ συνάδελφος Γεώργιος Ν. Παντελούκας, Ὑποκ)τος Χίου ἀπέκτησεν υἱόν.

Ὁ συνάδελφος, Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου, κ. Γεώργιος Μπονᾶνος ἀπέκτησεν ἄρρεν τέκνον.

Συγχαίρομεν τοὺς γονεῖς, εὐχόμενοι νὰ τοὺς ζήσουν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα Χαριλάου Τρικούπη 120 καὶ Τσιμισκῆ, πολυτελοῦς κατασκευῆς ἐπὶ ἄρτι ἀποπερατωθείσης πολυκατοικίας ἐκ 3 δωματίων, χώλλ, κουζίνας, δωμ. ὑπηρεσίας καὶ βοηθ. χώρων, ἐμβ. συνολ. 72 τ.μ.. 2 βεράντες, ἀνατολικο - μεσημβρινόν. Παρκὲ ψαροκόκκαλο. Ντουλάπα κουζίνας 6½ τ.μ. Καλοριφέρ, ἀσανσέρ. Πληροφ. εἰς θυρωρὸν πολυκατοικίας καὶ εἰς τηλ. 622.631, ὧραι 3—4 μ.μ.

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ
Φωτάκου 4 — Ἀθῆναι

δρ. Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Νευρολόγος - Ψυχίατρος
τ. Διευθυντὴς Κλινικῆς τοῦ Δρομοκαΐτειου Ψυχιατρείου
Σκουφᾶ 64 — Τηλ. 615.053
Ὧραι ἐπισκέψεως 4—7
ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΡΑΤΟΣ Σ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
Χειρουργὸς - Ὀφθαλμίατρος
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΠ)ΜΙΟΥ Ν. ΥΟΡΚΗΣ
Ὁ μόνος ἐν Ἑλλάδι διαθέτων ἠλεκτρονικὸν τονογράφον.
Ὧραι ἐπισκέψεως 4—7 μ.μ.
ΣΚΟΥΦΑ 64 & ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΤΗΛ. 617 - 741

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁ Ὀδοντίατρος
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΧΑΤΖΑΚΗΣ
μετώκησε
Πατησίων καὶ Στουρνάρα 51
3ος ὄροφος.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥΣ
Γ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Πανεπιστημίου 64
Γ΄ ὄροφος, Γραφ. 12
ΒΙΒΛΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ-ΙΣΤΟΡΙΚΑ
Μεγάλαι εὐκολίαι πληρωμῆς
Οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνάδελφοι ν' ἀπευθύνωνται:
κ. Γ. ΜΠΟΥΚΑΝ Τηλ. 34.659

ΙΑΤΡΟΣ - ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΙΩΤΑΚΗΣ
τ. Ἐπιμελητὴς Εὐαγγελισμοῦ
Δέχεται τὰ Μέλη τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. καθ' ἑκάστην 8—10 π.μ. καὶ 5—7 μ. μ. ὁδ. Σολωμοῦ 20 — Ἐξάρχεια, τηλέφωνον 615.237.

Ὁ χειρουργὸς ἰατρὸς
ΚΑΜ. ΜΠΟΝΕΛΛΟΣ
δέχεται τὰ μέλη τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πιπίνου ἀριθ. 21 ἰατρεῖον του καθ' ἑκάστην 5—7 μ.μ. Τηλ. 814.317

ΕΜΜ. Γ. ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΟΥ
ΧΕΙΡ)ΓΟΣ - ΟΔΟΝ)ΤΡΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,,

# Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΚΟΙΝΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΗ ΚΑΙ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ

## ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΗΛ. ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

## Ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ κ. Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Γ. Δασκαλάκης μᾶς διετύπωσε τὰς ἀπόψεις του ὡς ἀκολούθως:

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου αἱ ἀποδοχαί μας ἔχουν καθηλωθῆ παρὰ τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τοῦ τιμαρίθμου καὶ ἐπομένως ὀξύτατον ὑπάρχει τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεώς των.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω λόγων ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως συνηγορεῖ καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ὁποία καὶ ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς Βουλῆς ἐπισήμως ἀνεκοινώθη.

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος εἶναι δυνατὴ κατὰ δύο τρόπους εἴτε μεμονωμένως εἴτε διὰ γενικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν ὅλων τῶν ἐργαζομένων. Ἀναλόγως τῆς διευρύνσεως τοῦ κύκλου τῶν μισθωτῶν, τῶν ὁποίων τὰς ἀποδοχὰς θὰ ρυθμίση, θὰ εἶναι καὶ τὸ Ὄργανον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδιώξη τὴν λύσιν, δηλαδὴ ἐφ' ὅσον ἀντικείμενον τῆς ρυθμίσεως θὰ εἶναι ὅλοι οἱ Τραπεζιτικοὶ ἢ ὅλοι οἱ μισθωτοὶ αὐτομάτως περιέρχεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. ἢ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ἡ προβολὴ τοῦ αἰτήματος νὰ γίνη εἰς ἐπίπεδον συνεργασίας Ὁμοσπονδιῶν.

Ἐκτὸς τοῦ καθαρῶς μισθολογικοῦ πλεῖστα προβλήματα μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ συνεχῶς δημιουργοῦνται νέα. Τὰ ζητήματά μας ταῦτα ἐὰν εἶναι ἀτομικά, δύναται ἡ ἐπίλυσίς των ν' ἀντιμετωπισθῆ καὶ ἀτομικῶς, ἐφ' ὅσον μως πρόκειται περὶ γενικῶν τότε παρεμβαίνει ὁ φορεὺς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τῆς τάξεως.

Ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων αἰτημάτων εἶναι καὶ ἡ ἱκανοποίησις τοῦ Προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον σταθερῶς βασιζόμενον ἐπὶ τοῦ δικαίου τῶν ἀπόψεών του ἐμμένει εἰς τὴν χαραχθεῖσαν πορείαν τῆς διευρύνσεως τοῦ κύκλου τῶν ἐπιδιώξεών του.

## Ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ κ. Π. ΨΑΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Προσωπικοῦ ΕΗΣ συναδ. κ. Π. Ψαρόγιαννη, ἔχει ὡς ἑξῆς:

1) Τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων, ἀποτελεῖ σήμερον τὸ σοβαρώτατον ἐργατικὸν προβλήμα, ἀντιμετωπιζόμενον ὑφ' ὅλων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Εἰδικῶς εἰς τὴν χώραν μας, ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τούτου, καθίσταται δυσκολωτάτη διότι οἱ ἐργοδότες τυγχάνουν τῆς ἀπεριορίστου ὑποστηρίξεως τοῦ Κράτους (παραδειγματικῶς ἀναφέρω τὴν σύμβασιν Κράτους — Η.Ε.Μ. καὶ τὴν πρόσφατον περίπτωσιν τῶν Πετρελαιοεργατῶν), ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἐργατικὰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ποικιλοτρόπως ἐμποδίζονται εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των.

Οἱ ἐργαζόμενοι τῶν ΕΗΣ, ἀντιμετωπίζουν, βεβαίως, πρόβλημα ἀποδοχῶν. Ἡ πρόσφατος, κατ' ἀπόφασιν τῶν Δ.Δ., αὔξησις, τῶν μισθῶν μας κατὰ 8% ὄχι μόνον δὲν δύναται νὰ κλείση τὸ ὀξύτατον τοῦτο θέμα, ἀλλ' ἀντιθέτως ἔφερε εἰς φῶς τὰ τεράστια κέρδη εἰς τὰ χαμηλώτατα σημερινὰ ἐπίπεδα. Ἐνῶ προπολεμικῶς οἱ μισθοί μας ἔφθαναν τὰ 60% τῶν εἰσπράξεων τῆς Ἑταιρίας, σήμερον, παρὰ τὴν σοβαρὰν οἰκονομικήν της ἀνάπτυξιν, μόλις φθάνουν τὰ 35% αὐτῶν, δεδομένης δὲ τῆς ταχείας ἀνόδου τοῦ τιμαρίθμου, ἡ ἀγοραστική μας ἱκανότης μειοῦται συνεχῶς καὶ αἰσθητῶς.

Ἐπὶ συνόλου ἐργαζομένων 1.400 περίπου, οἱ 500 (35%), λαμβάνουν κατωτάτους μισθοὺς (1.600-1800 δραχ.), οἱ 600 (44%), λαμβάνουν μέσους μισθοὺς (2.400 - 2600 δραχ.), οἱ 200 (14%), λαμβάνουν ἀνώτερους μισθοὺς (3.000 - 3.500 δραχ.) καὶ οἱ ὑπόλοιποι 100 (7%), λαμβάνουν ἀνωτάτους μισθούς.

Προπολεμικῶς οἱ κατώτατοι μισθοὶ μας, ἔφθαναν ἀπὸ 3.000 -4000 δραχ., οἱ μέσοι ἀπὸ 4.000-6.000 δραχ., οἱ ἀνώτεροι ἀπὸ 6.000-8.000 δραχ. καὶ οἱ ἀνώτατοι ἀπὸ 8.000 δραχ. καὶ ἄνω.

Ἀντιλαμβάνεσθε, λοιπόν, τὴν ὀξύτητα μὲ τὴν ὁποίαν τίθεται εἰς ἡμᾶς τὸ θέμα τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν μας.

2) Πιστεύω ὅτι ἡ καλυτέρα λύσις τοῦ προβλήματος τῶν ἀποδοχῶν, εὑρίσκεται εἰς τὴν τιμαριθμικὴν ἀναπροσαρμογήν των, ἡ ὁποία σήμερον, τυχὸν ἐφαρμοζομένη, ὤφειλε νὰ ἐπιφέρει αὔξησι τῶν μισθῶν κατὰ 30% τοὐλάχιστον. Ἡ ὀργάνωσίς μας δὲ μόλις ἀποδεσμευθεῖ ἐκ τῆς τελευταίας Συλλογικῆς Συμβάσεως, θὰ θέσει κατὰ τρόπον ἔντονον τὸ θέμα τοῦτο, πιστεύουσα ὅτι ὁ Ν. 3239)55 ἀποτελεῖ ἐμπόδιον εἰς τὴν λογικὴν καὶ δικαίαν ταύτην λύσιν.

3) Φρονῶ ὅτι κυριώτατον καθῆκον τῶν δευτεροβαθμίων ὀργανώσεων (Ὁμοσπονδιῶν) σήμερον, ἀποτελεῖ ἡ ὁλόψυχος ὑποστήριξις τὴν ὁποίαν ὀφείλουν αὐτοὶ πρὸς τὰς πρωτοβαθμίους ὀργανώσεις, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῶν ἀποδοχῶν.

Αἱ Ὁμοσπονδίαι εἶναι σὲ θέσι νὰ προβάλλουν γενικώτερον τὸ θέμα τῆς τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν, νὰ συντονίσουν τὰς ἐνεργείας τῶν πρωτοβαθμίων ὀργανώσεων, νὰ ἀποφασίσουν καὶ νὰ κατευθύνουν τελεσφόρως τὴν ἀπεργιακήν των δύναμιν. Διότι τὰ συνδικᾶτα κατὰ μεμονωμένον τρόπον καὶ εἰδικῶς τὰ συνδικάτα Κοινῆς Ὠφελείας, ἀντιμετωπίζουν τὸν ἀπεργοσπαστικὸν μηχανισμὸν τοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος ἐμποδίζει τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν ἀπεργίαν. Ἀντιθέτως αἱ ὁμοσπονδιακαὶ ἀπεργίαι, δύνανται εὐκολώτερον νὰ ὑπερπηδήσουν καὶ νὰ ἐξουδετερώσουν τὸ ἐμπόδιο αὐτό.

Αἱ Ὁμοσπονδίαι ὀφείλουν, λοιπόν, νὰ θέσουν ἐπὶ τάπητος τὸ θέμα τῆς τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τὴν πρωτοβουλία των αὐτὴν μὲ χαρά, ἀνακούφισι καὶ ἀγωνιστικὴ ἀνταπόκρισι, θὰ δεχθοῦν ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι.

4) Θεωρῶ ὄχι μόνον δυνατὴν τὴν προβολὴν τοῦ αἰτήματος τούτου εἰς ἐπίπεδον συνεργασίας Ὁμοσπονδιῶν, ἀλλὰ καὶ ἄκρως ἐπιβεβλημένην. Τὸ θέμα τοῦτο, κατ' ἀρχήν, ἀπασχολεῖ ζωηρῶς ΟΛΟΥΣ τοὺς ἐργαζομένους, τὸ δέ αἴτημα τῆς τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν παρουσιάζει τοιαύτην ἐλαστικότητα, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἰσχύσει δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῶν ἐργαζομένων καὶ συνεπῶς νὰ ἀποτελέσει τὸ γενικὸν αἴτημα. Αὐτὰ ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς προβολῆς τοῦ αἰτήματος, ὡς πρὸς τὴν περίοδον τῆς προβολῆς, φρονῶ ὅτι ἡ σημερινὴ περίοδος, καθ' ἣν ἡ τραγικότης τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων φαίνεται ἐξαντλοῦσα καὶ τὰ τελευταῖα ὅριά της, εἶναι καταλληλοτάτη.

5) Τὰ σοβαρώτερα ἐκ τοῦ πλήθους τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τοὺς ἐργαζομένους τῶν ΕΗΣ, εἶναι τὰ ἑξῆς.

α) Ἡ τροποποίησις τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος, ἀλλ' ἀτελοῦς ὄντος, Κανονισμοῦ Προσωπικοῦ ΕΗΣ καὶ ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὸν τροποποιούμενον Κανονισμὸ ν τοῦ Προσωπικοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Λεωφορείων.

β) Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν ὑποχρεωτικῶν ὀφειλῶν τῆς Ἑταιρίας, πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ΕΗΣ, τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει κρίσιν ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἐκμηδενίσεως τῶν ὀφειλῶν αὐτῶν. Ἐνῶ αὗται προπολεμικῶς ἔφθαναν τὸ 1.000.000 δρ., σήμερον εἶναι μόνον 1.000 δρχ.

γ) Ἡ ἀντιμετώπισις τῆς ἀντισυνδικαλιστικῆς στάσεως, τὴν ὁποία τηρεῖ ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ΕΗΣ, ἔναντι τοῦ Συνδικάτου μας καὶ ἥτις ἐκδηλοῦται εἰς τὴν μὴ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑνώσεώς μας, ἀπαλλαγὴν καθιερωμένην ἀπὸ 15ετίας. Τὸ μέτρον τοῦτο, ἐπηρεάζει δυσμενέστατα τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Συνδικάτου μας.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδικάτου μας, κινεῖται δραστηρίως διὰτὴν ἐπίλυσιν τῶν ὡς ἄνω θεμάτων καθὼς καὶ ἄλλων καὶ εἶναι ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ΕΗΣ.

Εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ τραγικὴ κατάστασις τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας μας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐργοδοτικῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς Κρατικῆς ἀδιαφορίας, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴνκρίσιν τοῦ συνδικαλιστικοῦ μας κινήματος, Πιστεύω ὅτι ἂν οἱ ἐργαζόμενοι καὶ τὰ συνδικαλιστικὰ των στελέχη, ἀφήσουν νὰ διαιωνίζεται ἡ κατάστασις αὐτή, ἡ θέσις τῶν ἐργαζομένων θὰ καθίσταται χειροτέρα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Φρονῶ ὅτι ἡ Τραπεζοϋπαλληλικὴ τάξις, ἀποτελοῦσα τὸ συμπαγέστερο, πιὸ μορφωμένο καὶ καλύτερον ὀργανωμένο κομμάτι τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ὀφείλει νὰ ἀναλάβη ἀποφασιστικὸν ρόλον πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὑπερπηδήσεως τῆς κρίσεως, συναισθανομένη τὰς σοβαρὰς εὐθύνας της, χωρὶς μὲ τοῦτο νὰ ἀποβάλωμεν τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν ὅλοι μας ἔχομεν, ἔναντι τῆς καταστάσεως αὐτῆς.

## Ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ κ. Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Προεδρεύων τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης μᾶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

1) Νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει σήμερον Συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις ἡ ὁποία νὰ μὴν ἀντιμετωπίζη θέμα ἀποδοχῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπολείπονται σοβαρῶς καὶ ἔναντι τῶν προπολεμικῶν καὶ ἔναντι το ὑτιμαρίθμου, ὁ ὁποῖος καθημερινῶς ὑψοῦται ἐνῶ αὗται μένουν καθηλωμέναι ἀπὸ μακροῦ εἰς τὰ ἴδια ἐπίπεδα.

Εἰδικῶς ὅμως ἡ ἡμετέρα Ὀργάνωσις ἀντιμετωπίζει τὸ θέμα καὶ ὑπὸ ἰδιαιτέραν ὅλως μορφὴν λόγῳ τοῦ μισθολογικοῦ διαφορισμοῦ τοῦ ὑφισταμένου μεταξὺ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν διαφόρων Τραπεζῶν.

Σύνίσταται λοιπὸν τὸ μισθολογικόν μας θέμα εἰς τὴν πλήρη ἐξομοίωσίν μας πρὸς τὰς ἄλλας Τραπέζας ἀφ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ εἰς τὸν ἐναρμονισμὸν τῶν ἀποδοχῶν μας πρὸς τὸν ἑκάστοτε τιμάριθμον.

2) Ὡς ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ἡ διττὴ μορφὴ τοῦ μισθολογικοῦ μας προβλήματος, ἐπιβάλλει καὶ διπλὴν ἀντιμετώπισίν του.

Οὕτω μαζὶ μὲ ὅλην τὴν Τραπεζοϋπαλληλικὴν οἰκογένειον, ἐπιδιώκομεν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν μας πρὸς κάλυψιν τοῦ ὑφισταμένου ἀνοίγματος μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ τιμαρίθμου.

Ὡς Σύλλογος ἀφ' ἑτέρου, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Συλλόγους τῆς Ἰονικῆς καὶ Ἐμπορικῆς, ἐπιδιωκόμενον ἀπὸ τὸν ἐργοδότην μας τὴν κάλυψιν τῆς ὑπαρχούσης ἀκόμη μισθολογικῆς διαφορᾶς μας ἀπὸ τὰς ἄλλας Τραπέζας.

3) Εἶνε ἐκτὸς πάσης συζητήσεως ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία μας πρέπει ν' ἀναλάβη τὴν ἐπίλυσιν τοῦ μισθολογικοῦ μας θέματος ὑπ' ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς μορφάς. Καὶ ὑπὸ τὴν γενικήν του μορφὴν τῆς παροχῆς ποσοστιαίας αὐξήσεως καὶ ὑπὸ τὴν εἰδικήν του μορφὴν τῆς ἐξομοιώσεως πρὸς τὰς ἄλλας Τραπέζας.

4) Ὅπως εἴπομεν ἡ προβολὴ τοῦ αἰτήματος τῶν αὐξήσεων οὐχὶ μόνονεῖναι σήμερον δυνατὴ ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένη εἶναι διὰ τὴν Ὁμοσπονδίαν. Νομίζω δὲ ὅτι ἐξ ἴσου ἐπιβεβλημένη εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ μὲ ἄλλας ἀδελφὰς Ὁμοσπονδίας, μὲ τὰς ὁποίας τόσοι κοινοὶ ἀγῶνες μᾶς συνδέουν, προβολὴ καὶ διεκδίκησις τοῦ θέματος.

Τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἐπιβάλλει τὴντοιαύτην συνεργασίαν.

Ἡ Ὁμοσπονδία μας τὴν αἴγλην της τὴν ἀπέκτησεν ἀπὸ τοὺς θαυμασίους νικηφόρους ἀγῶνας της διὰ τὴν προάσπισιν τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ὀργανισμῶν καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἀνάληψιν τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν παροχὴν αὐξήσεων.

Καὶ εἶναι μὲν γεγονὸς ὅτι ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος ἐγκαταλείφθη συνεπείᾳ ἀδυναμιῶν καὶ ταλαντεύσεων, ἀλλ' ἐνθυμούμεθα ὅλοι πόσην εὗρεν ἀπήχησιν καὶ εἰς τὴν Κοινὴν γνώμην καὶ εἰς τοὺς ἁρμοδίους.

Ἤδη ὁ καιρὸς ἐπέστη διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου διότι ἀπὸ τῆς ἀναστολῆς του οὐδεμία γενικὴ αὔξησις ἐδόθη, ἐνῶ ὁ τιμάριθμος ηὐξήθη σημαντικώτατα. Ἐπὶ πλέον αἱ τότε συνθῆκαι ἐπέβαλον ἀγῶνα διὰ τὴν διεκδίκησιν αὐξήσεων κατὰ 30%—τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθη ὡς μίνιμουμ—τί νὰ εἴπωμεν διὰ τὴν σήμερον;

5) Ἄλλα ἐξ ἴσου σοβαρὰ θέματα εἶνε τὸ ἀσφαλιστικόν, γενικῶς, τὸ θέμα τοῦ ὡραρίου καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Τοῦ ἀσφαλιστικοῦ θέματος ἡ ἀνάπτυξις ἐκφεύγει τῶν ὁρίων τῶν ἀπαντήσεών μας. Θὰ περιορισθῶμεν μόνον νὰ τονίσωμεν ὅτι εἶνε ἀπαράδεκτος ἡ διαφορετικὴ ἀσφάλισις τῶν ὑπαλλήλων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Τραπέζης. Συγκεκριμμένως ἐνῶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς τέως Ἰονικῆς εἶνε ἡσφαλισμένοι εἰς τὸ ΤΑΠΙΤ διὰ σύνταξιν, Πρόνοιαν καὶ ἀσθένειαν, οἱ ὑπάλληλοι τῆς τέως Λαϊκῆς εἶνε ἡσφαλισμένοι διὰ τὴν ἀσθένειαν εἰς τὸ ΙΚΑ.

Οὕτω καταβάλλουν καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ ἐργοδότης μεγαλείτερον ἀσφάλιστρον, ἐνῶ δὲν ἔχουν πλήρη περίθαλψιν, διότι εἶναι γνωστὸν τὶ γίνεται μὲ τὸ ΙΚΑ.

Τὸ αἴτημα συνεπῶς συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀποσπασθῶμεν ἀπὸ τὸ ΙΚΑ καὶ νὰ δημι-

● Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

# Η ΝΕΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΤΕΛΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Ὅλοι ὅσοι εἴμεθα ἠσφαλισμένοι εἰς αὐτοτελεῖς, κλαδικοὺς ἢ μή, Ὀργανισμούς, διεργόμεθα. ἀπ ὀκαιροῦ εἰς καιρὸν, τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν ἀγωνίαν ἀπὸ κάποιο σχέδιο, συζητούμενον ἐμφανῶς ἢ ψιθυριζόμενον ἢ ἐμφανιζόμενον ὡς ἀνεξάρτητος δῆθεν γνώμη ἀπὸ τῶν στηλῶν κάποιας «καλῶς πληροφορημένης» ἐφημερίδος. Ὅλα τὰ παοόμοια σχέδια, ἀπὸ ὁποιονδήποτε, ἐπισήμως ἢ ἀνεπισήμως προτείνονται, εἰς ἕνα σκοπὸν ἀποβλέπουν. Τὴν κατάργησιν τῆς αὐτοτελοῦς κατὰ κλάδον ἢ ὁμάδα ἐργαζομένων ἀσφαλίσεως, ὅπου αὕτη ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται καὶ τὴν ὑπαγωγὴν ταύτης ὑπὸ ἑνιαῖον φορέα. τὸ ΙΚΑ ἢ τοῦτο ὑπὸ μετονομασίαν διὰ ψυχολογικοὺς. ἄνευ οὐσίας, λόγους.

Φυσικά, τότε, τιθέμεθα εἰς συναγερμὸν ἀπὸ τὰς συνδικαλιστικὰς μας Ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι συγχρόνως κινοῦνται πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου.

Σήμερα λοιπόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐμφανισθῆ τοιοῦτον ζήτημα ἀπὸ ἔτους σχεδόν, θεωροῦμεν τὸν κίνδυνον παρελθόντα. Ἔχει ὅμως πράγματι παρέλθει αὐτὸς τοῦτος ὁ κίνδυνος ἢ ἁπλῶς ἔπαυσε νὰ ἐμφανίζεται ὑπὸ τὴν παλαιὰν του μορφήν;

Ἐὰν σημάνωμεν προσκλητήριον εἰς τὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ τέλος Αὐγούστου 1956 μὲ τὸν ἀγῶνα των ἐματαίωσαν τὴν ἀνοικτὴν προσπάθειαν τῆς συγχωνεύσεως τῶν Ὀργανισμῶν, θὰ μᾶς λείψουν τρεῖς, οὐδόλως εὐκαταφρόνητοι ὀργανώσεις. Ἡ Ἕνωσις Προσωπικοῦ Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Μεταφορῶν, ἡ Ἕνωσις Μονίμων Λιμενεργατῶν ΟΛΠ καὶ ἡ Ἕνωσις τῶν Συνδικάτων Φωταερίου Ἀθηνῶν. Θὰ μᾶς λείψουν, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν διατήρησιν τῆς αὐτοτελοῦς ἀσφαλίσεως δὲν ὑπάρχει, διότι δὲν ὑπάρχουν καὶ οἱ Ὀργανισμοὶ διὰ τὴν ζωὴν τῶν ὁποίων ἐπολέμησον τότε.

Ἓν ἔτος μετὰ τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Μονίμων Λιμενεργατῶν ΟΛΠ ἓν ἀπὸ τὰ πλουσιώτερα καὶ ἰσχυρώτερα προπολεμικῶς ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα συνεχωνεύετο εἰς τὸ ΙΚΑ λόγω ἀδυναμίας του πρὸς καταβολὴν συντάξεων. Λίγους μῆνες ἀργότερον τὴν ἰδίαν τύχην εἶχεν ὁ ἀντίστοιχος Ἀσφαλιστικὸς Ὀργανισμὸς τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Φωταέριον Ἀθηνῶν, τὸν παρελθόντα δὲ Μάρτιον διὰ τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Πάουερ συνεχωνεύετο καὶ τὸ Ταμεῖον τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν ΗΕΜ εἰς τὸ ΙΚΑ.

Εἰρωνεία δὲ τραγικὴ εἶναι, ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ οἱ συνταξιοῦχοι συνήθως ζητοῦν τὴν συγχώνευσιν ταύτην, διότι ἔχουν νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ μὴ συνταξιοδοτήσεώς των καὶ ἀπολήψεως συντάξεως ἀπὸ τὸ ΙΚΑ.

Καὶ ἄλλα μικρὰ Ταμεῖα ἠκολούθησαν καὶ ἀκολουθοῦν τὴν ἰδίαν ὁδόν, εἰς σημεῖον μάλιστα νὰ ἐξεγερθῆ καὶ αὐτὴ ἡ Διοίκησις τοῦ ΙΚΑ διότι ἀντὶ τῆς ὑπεσχημένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως βοηθείας διὰ τὴν ἐξυγίανσίν του, τοῦ αὐξάνουν τὸ παθητικὸν διὰ τῆς προσθήκης «παθητικῶν» Ταμείων.

Σήμερον βλέπομεν ἄλλους δυὸ σημαντικωτάτους Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας. Πρόκειται περὶ τοῦ ΤΑΑΜΜ (Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν—Μυλεργατῶν—Μακαρονοποιῶν) τὸ ὁποῖον ἀσφαλίζει 80.000 περίπου ἄτομα καὶ περιλαμβάνει καὶ τὴν ἀρτίως λειτουργοῦσαν ἀσφάλισιν τῆς Ὑγείας τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ κλάδου καὶ τοῦ ΤΕΑΜΚ (Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μηχανικῶν Κλωστοϋφαντουργῶν) τὸ ὁποῖον κατ' οὐσίαν ἀσκεῖ τὴν κυρίαν ἀσφάλισιν λόγῳ τῶν χαμηλωτάτων συντάξεων τὰς ὁποίας παρέχει τὸ ΙΚΑ εἰς τὸν κλάδον

Τὸ ταμεῖον Συντάξεων ἐπίσης τῶν Ἐργατῶν Τύπου ἀντιμετωπίζει σημαντικὴν κρίσιν.

Αἱ αἰτίαι τόσον διὰ τὰ συγχωνευθέντα ὅσον καὶ διὰ τὰ ὁδηγούμενα εἰς τὴν χρεωκοπίαν εἶναι σχεδὸν αἱ αὐταί.

Ἀφαίρεσις Κεφαλαίων ὑπὸ τοῦ Κράτους (μὲ ἀπαρχὴν τὰς παλαιὰς ἁμαρτίας «ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορίας»), ἀθρόαι διὰ νομοθετικῶν μέτρων, ἀπολύσεις ἄνευ ἀναλόγου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν Ὀργανισμῶν, «πάγωμα» τῶν ὀφειλῶν ἐξ ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν, μείωσις ἢ φαλκίδευσις πόρων κλπ. αἰτίαι καθαρῶς ξέναι πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ λειτουργίαν τῶν Ταμείων. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν δὲ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀποτελεσμάτων λαμβάνονται τὰ πλέον ἐξωφρενικὰ μέτρα εἰς βάρος τῶν μόνων μὴ πταισάντων δηλ. τῶν συνταξιούχων διὰ τῆς μειώσεως τῶν συντάξεών των καὶ τῶν ἠσφαλισμένων διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸν ὁποῖον συντηροῦν μὲ τὴν προσδοκίαν

■→ Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

# Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Διάλεξις τοῦ Διευθυντοῦ Ὑποκαταστήματος Ἰωαννίνων κ. Ν. Παναγιωτοπούλου εἰς Κόνιτσαν τὴν 28)6)59

**Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ** ἐν τῇ προσπαθείᾳ της νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, θεωροῦσα τὴν προσπάθειάν της ταύτην ὡς πρώτιστον καθῆκον καὶ ὑποχρέωσίν της ἔναντι τοῦ Ἔθνους μεθ' οὗ ὑπεραιώνος δεσμοὶ τὴν συνδέουν, ἐπεδόθη ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ λήξαντος ἔτους, εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς Κοινῆς Γνώμης, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς Ἀποταμιεύσεως, ἥτις καθ' ἡμᾶς, ἀποτελεῖ τὸ βάθρον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας.

Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι πολὺ μεγάλο καὶ πολύπλευρο γιὰ νὰ πῇ κανεὶς πῶς τὸ κατέχει, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ εἰς τὸ χρονικὸν ὅριον μιᾶς συντόμου ὁμιλίας, γι' αὐτὸ θὰ περιορισθῶ νὰ σᾶς ἐκθέσω συνοπτικῶς καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸν ὁρισμὸν τῆς Ἀποταμιεύσεως καὶ τὰ ἐκ ταύτης πηγάζοντα ἀγαθά.

Ἡ Ἀποταμίευσις εἶναι θεσμὸς ἀρχαῖος ὅσον ἡ Ἀνθρωπότης.

Ἡ Ἐργασία καὶ ἡ Ἀποταμίευσις ἐδημιούργησαν τὴν πρόοδον τοῦ Κόσμου

Τὸ πνεῦμα τῆς Οἰκονομίας καὶ Ἀποταμιεύσεως ἀποτελεῖ Χριστιανικὴν Ἀρετήν.

Ἡ Οἰκονομία εἶναι ἡ πυξὶς τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν Ζωήν.

Ἡ Ἀποταμίευσις εἶναι τὸ στήριγμα καὶ ἀποτελεῖ τὸ τίμημα τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἀτόμου

Τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας εἶναι κόρη τῆς Σοφίας.

Ἀποταμίευσιν δὲ λέγοντες ἐννοοῦμεν τὸ περίσσευμα ἢ τὴν οἰκονομίαν πέραν τῶν ἀναγκῶν διαβιώσεως τοῦ ἀτόμου.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι κανεὶς πλούσιος ἢ εὔπορος διὰ νὰ κάμῃ οἰκονομίαν. Ἐκ στατιστικῶν στοιχείων τῆς Τραπέζης μας προκύπτει ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν Καταθέσεων γίνεται ἀπὸ Ἀγρότες, Ἐργάτες, Ὑπαλλήλους, Ἐπαγγελματίας Βιοτέχνας καὶ Μετανάστας.

Ἡ οἰκονομία καὶ ἀποταμίευσις ὁσονδήποτε μικρὰ καὶ ἂν εἶναι διὰ τὸ ἄτομον, καθίσταται μεγίστη διὰ τὸ σύνολον καὶ ἂν ὡς ἀτομικὴ προσπάθεια εὐεργετεῖ ἀπ' εὐθείας τὸ ἄτομον, ὡς συνολικὴ ἔχει ἄπειρα εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων τῆς Χώρας καὶ ἐμμέσως ἐπὶ τοῦ ἀτόμου.

Ἡ Ἀποταμίευσις ἔχει Ἐθνικὸν περιεχόμενον διότι ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν ἀποτελεῖ τὸ βάθρον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ Τόπου. Ὁσονδήποτε πλουσία καὶ ἂν εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Παραγωγὴ τῆς Χώρας δὲν ἀξιοποιεῖται αὕτη εἰμὴ διὰ τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἐσωτερικῆς Ἀποταμιεύσεως.

Αἱ μικροκαταθέσεις τῶν 1.000, 5.000 καὶ 10.000 δραχμῶν συγκεντρούμεναι εἰς τὰς Τραπέζας δημιουργοῦν τεράστια κεφάλαια δισεκατομμυρίων δραχμῶν. Μὲ αὐτὰ τὰ κεφάλαια ἐνισχύονται ἡ Βιομηχανία, τὸ Ἐμπόριον, ἡ Γεωργία καὶ Κτηνοτροφία, ἡ Βιοτεχνία καὶ οἱ λοιποὶ Κλάδοι τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μας.

Ἐκ στοιχείων τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προκύπτουσι τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν εἰς δραχμὰς Καταθέσεων παρὰ Τραπέζαις καὶ Λοιποῖς Ἀποταμιευτ. Ὀργανισμοῖς πλὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

| | 31.12.56 | 31.12.57 | 31.12.58 |
|---|---|---|---|
| 1) Ἐθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος | 3.069 | 4.840 | 6.100 |
| 2) Λοιπαὶ Ἐμπορ. Τράπεζαι | 1.823 | 2.933 | 3.596 |
| 3) Λοιποὶ Ἀποταμ. Ὀργ)σμοὶ | 1.548 | 2.613 | 3.623 |
| Σύνολον | 6 440 | 10.386 | 13.319 |

Ὅπως βλέπετε σὲ διάστημα δύο μόνον ἐτῶν αἱ πάσης φύσεως καταθέσεις ὑπερδιπλασιάσθησαν ἀπὸ 6.440 ἑκ. ἔγιναν 13.319 ἑκ.

Καὶ εὔλογον προκύπτει τὸ ἐρώτημα: Πόθεν προῆλθεν ὁ ὑπερδιπλασιασμὸς τῆς ἀποταμιεύσεως; Τόσον πολὺ ἠὐξήθη μέσα σὲ δυὸ χρόνια τὸ Ἐθνικὸν Εἰσόδημα; Τόσον πολὺ οἰκονομίαι ἐγένοντο;

Ἀσφαλῶς ἕνα ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως τῆς Ἀποταμιεύσεως ὀφείλεται εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος, τὸ μεγαλύτερον ὅμως ποσοστὸν ὀφείλεται εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸ Ἐθνικὸ μας νόμισμα ἥτις ἐμπιστοσύνη ἔπεισε αὐτοὺς νὰ μετατρέψουν τὶς χρυσὲς λίρες εἰς δραχμὰς καὶ νὰ τὰς καταθέσουν εἰς τὰς Τραπέζας.

Παρῆλθεν, Κύριοι, ἀνεπιστρεπτὶ ἡ ἐποχὴ ποὺ ἀπὸ τῆς ὑπηρετρίας μέχρι τοῦ πλουσιωτέρου βιομηχάνου ἢ εἰσοδηματίου κάθε οἰκονομίαν μικρὰν ἢ μεγάλην μετέτρεπον εἰς Χρυσᾶς Λίρας.

Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ πρὸς τὸ Ἐθνικό μας νόμισμα τὴν ΔΡΑΧΜΗΝ τὴν ἤνδρωσε καὶ τὴν ἔκαμε ἕνα τῶν ὑγιεστέρων νομισμάτων τῆς Εὐρώπης, ὥστε πολλοὶ ξένοι νὰ ζητοῦν νὰ καταθέσουν εἰς Ἑλληνικὰς Τραπέζας τὰ κεφάλαιά των γιὰ τὶς δουλειές των ποὺ ἔχουν στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ χρυσῆ λίρα ποὺ τόσα χρόνια ἐρρύθμιζε τὰς τιμὰς τῶν προϊόντων μας καὶ τὴν οἰκονομικήν μας κατάστασιν ἔπεσε, τὴν ἐνίκησεν ἡ δραχμὴ ἢ μᾶλλον ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν δραχμήν.

Βλέπετε λοιπόν, Κύριοι, πόση τεραστία δύναμη ἔχει ἡ Ἀποταμίευσις.

Ἀπὸ τῆς κατοχικῆς ἀκόμη ἐποχῆς καὶ μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων χρυσῶν λιρῶν καὶ ξένου συναλλάγματος εἰσέρρευσαν εἰς τὴν χώραν μας. Ὁλοι μας εἴχομεν ἄλλος λίγες ἄλλος πολλὲς χρυσὲς λίρες. Τὸ οἰκονομικὰ ὅμως τῆς χώρας μας δὲν ἐπήγαιναν καλά, αἱ τιμαὶ τῶν προϊόντων ἐρυθμίζοντο ἀναλόγως τῶν κερδοσκόπων χρηματιστῶν τῆς λίρας. Ὅλα δὲ αὐτὰ γιατὶ ἔλλειπε ἡ ἐμπιστοσύνη στὴ δραχμή μας. Δὲν μπορεῖ, Κύριοι, νὰ λειτουργήσῃ ἕνα Ἔθνος ὅταν τοῦτο μὲν συντάσσει τοὺς Προϋπολογισμούς του εἰς δραχμὰς οἱ δὲ κάτοικοι συναλλάσσονται εἰς λίρας.

Ἡ σταθεροποίησις τῆς δραχμῆς, ἡ σταθερὰ αὔξησις τῆς Ἀποταμιεύσεως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας, ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξαγγείλῃ Πρόγραμμα Ἀνασυγκροτήσεως. Διὰ τοῦ προγράμματος τούτου προβλέπεται ἡ κατασκευὴ Ἔργων ὁδοποιΐας, Ἀρδεύσεως, Ἀποξηράνσεως ἑλῶν, Σχολείων, Νοσοκομείων καὶ Λοιπῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων, γενικῶς δὲ προετοιμάζεται τὸ ἔδαφος μιᾶς καλλιτέρας αὔριον.

Ἡ Ἀποταμίευσις εἶναι Χριστιανικὴ Ἀρετὴ διότι συγκρατεῖ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν σπατάλην καὶ ἰδιαφθορὰν τὸν ὁπλίζει δὲ ἠθικῶς ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς ζωῆς του (ἀσθένεια, ἀτυχήματα, γηρατειά) ἀξιοπρεπῶς. Ὁ ἀποταμιευτὴς οὐδέποτε θὰ τείνῃ τὴν χεῖραν τῆς ἐπαιτείας, οὐδέποτε θὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα εἰς ἄλλον ἐπὶ τῆς ἀξιοπρεπείας του καὶ τῆς ἐλευθερίας του. Μόνον ὁ μὴ σώφρων καὶ σπάταλος εἰς τὴν πρώτην ἀντιξοότητα τῆς ζωῆς ταπεινοῦται ἐξευτελίζεται καὶ δέχεται ἠθικὰ ραπίσματα ἀπὸ τὸν πρῶτον τυχόντα ἐκμεταλλευτήν. Ἔτσι σὲ λίγο καιρὸ βλέπεις νὰ γίνεται γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ὁ γνωστὸς Διονυσίου, ποὺ δὲν ξαίρει κὰν λογιστικά... Τί νὰ τὰ κάνει; Ποτὲ δὲν τοῦ χρησίμεψαν...

Ὁ Νίκας ἄκουγε τὸ εὐαγγέλιο τοῦ ἀρριβισμοῦ μὲ ἀνοιχτὸ στόμα. Βέβαια, εἶχε σκεφτῆ πολλὲς φορὲς ὡρισμένα τέτοια γεγονότα, ἀλλὰ ἔτσι ὁλοκληρωμένη ἡ μεγάλη τοιχογραφία ποὺ παριστάνει τοὺς ἀγῶνες τῶν συναδέλφων του γιὰ θέσεις πρώτη φορὰ τοῦ δόθηκε. Καὶ ἡ καρριέρα τοῦ Διονυσίου... βέχαια, πόσο γρήγορα ἀνέβηκε αὐτὸς ὁ ἀνόητος. Ἡ δίψα νὰ πραγματοποιήσει κι' αὐτὸς μιὰ τὸ ἴδιο λαμπρὴ σταδιοδρομία τὸν ἔκαμε βιαστικό.

—Θὰ φύγω αὔριο, Μαίρη, εἶπε.

—Μὴ βιάζεσαι. Ἔλα αὔριο τὸ ἀπόγευμα ἐδῶ. Θὰ ἔχω κόσμο. Θέλω νὰ σὲ παρουσιάσω στὸν Παχνή. Καλὸ εἶναι νὰ σὲ γνωρίσω ἀπὸ κοντά.

Τὸ ἄλλο ἀπόγευμα, ὅταν ὁ Νίκας ἔφτασε στὸ σπίτι τῆς Μαίρης, εἶδε σταματημένα ἀπ' ἔξω μερικὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα. Ἀνέβηκε ἀπάνω. Μιὰ ντουζίνα καλεσμένοι ἔπαιρναν τσάϊ γύρω ἀπὸ ἕνα μεγάλο τραπέζι. Ἔγιναν οἱ παρουσιάσεις. Ὁ Νίκας ἄκουσε μὲ εὐχάριστη ἔκπληξη τὸν κ. Παχνὴ νὰ τοῦ μιλάει μὲ φιλοφρονητικὸ καὶ ἐνθαρρυντικὸ τόνο. Ἡ ἱεροτελεστία τοῦ τσαγιοῦ τελείωνε, καὶ μαζὶ τελείωνε καὶ ἡ ἱστορία ποὺ διηγότανε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλεσμένους, ὁ κ. Σιροπάς, ὁ διανοούμενος μὲ τὶς ἐναλλασσόμενες πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἰδέες.

Ὅταν σηκώθηκαν οἱ καλεσμένοι ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ σκόρπισαν στὸ σαλόνι, ὁ Νίκας εἶδε κάποιον κοντούλη κύριο μὲ μαῦρο σακκάκι καὶ ριγὲ παντελόνι, νὰ προχωρεῖ χαμογελώντας πρὸς τὸ μέρος του. Ὁ ἄγνωστος αὐτοσυστήθηκε.

—Σανζέστης, τμηματάρχης τῆς Γραμματείας. Χαίρω πολὺ ποὺ κάνω τὴ γνωριμία σας, κ. Νίκα. Ὁ κ. Γενικὸς καὶ ἡ κυρία Μαίρη μιλοῦν γιὰ σᾶς μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμό. Εἶναι πολὺ εὐχάριστο ὅτι ἡ Τράπεζα παρουσιάζει κάποτε ἀνανέωση τῶν στελεχῶν της μὲ ἀνθρώπους τῆς ἀξίος σας. Θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ ἂν περάσετε νὰ μὲ δῆτε ἀπὸ τὸ γραφεῖο.

Ὁ κ. Σανζέστης συνέχισε τὴν κουβέντα μὲ μεγάλη συγκατάβαση, σὲ τόνο μισὸ παλιᾶς οἰκειότητας, μισὸ διδακτικό, καὶ οἱ μπούρδες του συγκίνησαν πολὺ τὸ Νίκα. Ἄνθρωπος μὲ πεῖρα τοῦ κόσμου ὁ Σανζέστης, ἤξαιρε νὰ μυρίζεται ἀμέσως τὶς νέες«ἀξίες» καὶ διαζόταν νὰ τὶς προσεταιρισθῇ μέσα στὴν τράπεζα, ὅπου βρισκόταν λίγο ἀπομονωμένος, γιατὶ τὰ ἀνώτερα στελέχη, ἀρχαιότερα ἀπὸ αὐτόν, δὲν ἔβλεπαν μὲ καλὸ μάτι ὅτι εἶχε γίνει ἕνα εἶδος «ὑπεργενικοῦ» μέσα στὴν τράπεζα. Ὁ Σανζέστης μὲ τὴ σειρά του προωθοῦσε κάτι ἀπίθανα πρόσωπα, ποὺ ἄλλοτε εἶχαν χρησιμέψει γιὰ ἐρασιτεχνικὲς γιορτὲς ποὺ εἶχε δώσει ἡ τράπεζα γιὰ ρεκλάμα. Εἶχε ὀνομαστῆ «θιασάρχης ποικιλιῶν».

Τὸ ἀξίωμα τοῦ Σανζέστη εἴτων: «μὴν παραμελεῖς κανέναν ἄνθρωπο ποὺ μπορεῖ κάποτε νὰ φανεῖ χρήσιμος». Καὶ δὲ χρειαζόταν μεγάλη προσπάθεια γιὰ νὰ καταχτήσει τὸν προστατευόμενο τῆς Μαίρης. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Νίκας τὸν ἐπισκέφτηκε στὸ γραφεῖο του. Χαμένος πίσω ἀπὸ ἕνα πελώριο τραπέζι, ὁ μικροκαμωμένος Σανζέστης ἔδειχνε κάπως σὰν κατοικίδιο ζῶο. Πίσω ἀπὸ τὰ χρυσὰ γιαλιά, ποὺ τὰ ἔσιαζε κάπου - κάπου μὲ τὸ δείχτη τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ, τὰ ματάκια του χαμογελοῦσαν.

—Ἔχω, εἶπε στὸν ἐπισκέπτη του, νέα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρουν. Θὰ εἴχατε γνωρίσει τὸν Παπαγιώργη, ποὺ εἴχαμε διευθυντὴ στὴ Μαρίνα...

—Δὲν εἶναι πιὰ ἐκεῖ;

Εἰς τὸ ἑπόμενον: Τὸ τέλος.

## ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

# ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Τοῦ συναδ. κ. Ν. ΦΡΑΓΚΟΥ

Τὸ ἀσύνηθες ποσοστὸν ἀποτυχίας ὅπερ ἐσημειώθη εἰς τὸ μάθημα τῆς «ἀναπτύξεως οἰκονομικοῦ θέματος», κατὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου, ἐδημιούργησε ποικίλας συζητήσεις καὶ παρέσχεν ἀφορμὴν πρὸς διατύπωσιν διαφόρων γνωμῶν, ἅτινας δυνάμεθα νὰ διαχωρίσωμεν εἰς δύο κατηγορίας:

α) Εἰς ἐκείνας αἵτινες θέτουσιν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν μορφωτικὴν στάθμην τῶν διαγωνισθέντων καὶ

β) Εἰς ἐκείνας αἵτινες ἀμφισβητοῦσι τὴν ὀρθότητα τῶν κριτηρίων, βάσει τῶν ὁποίων οἱ ἐξετασταὶ ἐξέφεραν τὰς περὶ τῶν διαγωνισθέντων κρίσεις των.

Ἐπειδὴ εἴμεθα εἰλικρινεῖς δεχόμεθα ὅτι εἴς τινας περιπτώσεις δικαιούμεθα ν' ἀμφισβητήσωμεν τὴν μορφωτικὴν στάθμην τινῶν ἐκ τῶν διαγωνισθέντων, ἂν καὶ ἐξ ἑνὸς διαγωνισμοῦ καὶ μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ συνάγωμεν ἀσφαλῆ συμπεράσματα περὶ τῆς καθόλου παιδείας καὶ μορφώσεως ἀτόμου τινός.

Πάντως, γενικὰ συμπεράσματα δὲν ἐνδείκνυνται ἐπὶ ἑνὸς τόσον δυσχεροῦς πεδίου, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται νὰ τὰ συναγάγωμεν ἐν σπουδῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν κατηγορίαν γνωμῶν ἀφορωσῶν τὰ κριτήρια βάσει τῶν ὁποίων ἐκρίθησαν οἱ ἐξετασθέντες, θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ διατυπώσωμεν τὰς ἀκολούθους ἀπόψεις:

1) Ὁ ἐξεταζόμενος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν (ἔκθεσιν) τοῦ Χ θέματος—ἔστω καὶ ἂν τοῦτο τυγχάνει εἰδικῆς φύσεως—δὲν ἐξετάζεται πρὸς ἐξακρίβωσιν μόνον τῶν εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων ἃς κατέχει καὶ ὀφείλει νὰ παραθέσῃ ἁπλῶς, ἀλλὰ ἐξετάζεται διὰ νὰ καταδείξῃ τὴν ἱκανότητά του πρὸς διατύπωσιν τῶν ἐκ τῆς ὅλης ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεώς του γνώσεων, κατὰ τρόπον λογικόν, σαφῆ καὶ προσιδιάζοντα εἰς τὴν προσωπικότητά του.

2) Ὁ τρόπος διατυπώσεως τῶν ἐννοιῶν, ὑφ' ἑκάστου ἀτόμου, εἶναι διάφορος καὶ δύναται νὰ εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος μὲ ἐκεῖνον ὃν κατὰ νοῦν ἔχει ὁ ἐξεταστής.

3) Τὸ εἶδος τῆς ὑπὸ τοῦ ἐξεταζομένου χρησιμοποιουμένης γλώσσης δύναται νὰ εἶναιδιάφορον (εἴτε δημοτική, εἴτε καθαρεύουσα), ὁ δὲ ἐξεταστὴς δὲν δικαιοῦται νὰ ρυθμίζῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου σημείου κρίσεις του ἀναλόγως τῶν προσωπικῶν του προτιμήσεων, καθ' ὅσον ὁ ἐξεταζόμενος—εἰς τὴν περίπτωσίν μας—δὲν θέτει ὑπὸ κρίσιν ἐπιστημονικὴν πραγματείαν, ἀλλὰ μίαν ἐν πλάτει διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών του ἐπὶ τοῦ τεθέντος θέματος.

4) Ὁ ἰδιαίτερος τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ὑφ' ἑκάστου ἐξεταζομένου ποικίλλει πάντοτε, τοῦτο δὲ ἀκριβῶς καταδεικνύει καὶ τὴν προσωπικότητά του.

Ἡ ὕπαρξις εἴτε ἁπλῆς διατυπώσεως τῶν ἐννοιῶν, εἴτε τοιαύτης μετὰ τινος στόμφου, οὐδόλως μειώνει τὴν ἀξίαν τῶν γραφομένων.

5) Ὁ ἐξεταστὴς δὲν πρέπει ν' ἀναζητῇ εἰς τὰ ὑπὸ κρίσιν γραπτὰ ἀρτίαν ἀρχιτεκτονικὴν μορφήν, διότι τοιαύτη ἐλλείπει καὶ ἀπὸ κείμενα ἔτι πεπειραμένων συγγραφέων, οἵτινες, μάλιστα ἂς ἐνθυμούμεθα, ὅτι, ἐργάζονται οὐχὶ ὑπὸ συνθήκας ἐξετάσεων, ἀλλ' ἐν τῇ ἠρεμίᾳ τοῦ γραφείου των.

6) Οἱ ἐξετασταὶ κατὰ προτίμισιν θὰ πρέπει νὰ κέκτηνται ἐκπαιδευτικὴν, παιδαγωγικὴν καὶ φιλολογικὴν πεῖραν, διότι μόνον ἡ κρίσις τοιούτων προσώπων δύναται νὰ εἶναι ἐπιστημονικῶς ὀρθή, συνεπῶς καὶ ἀντικειμενική.

Ὁπωσδήποτε θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι αἱ προαγωγικαὶ ἐξετάσεις οὐδένα οὐσιαστικὸν προορισμὸν ἐπιτελοῦσι, μὴ ὠφελοῦσαι εἰ μὴ ἐλάχιστον τοὺς ἐξεταζομένους καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

α) Εἶναι ὑποχρεωτικαὶ καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτῶται οἰκονομική τις βελτίωσις τῶν ἐξεταζομένων, οἵτινες - φυσικῷ τῷ λόγῳ ἔχουσι ἔμμεσον, ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως, ἐνδιαφέρον.

β) Ἀποτελοῦν μίαν ἀσυνήθη παρένθεσιν ἐντατικῆς μελέτης, ἥτις μετέπειτα ἐλάχιστα ἀξιοποιεῖται ὑπ ὀτῶν ἐξετασθέντων, ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ἐργασίᾳ των.

γ) Πλεῖστοι τῶν ὑφισταμένων τὰς ἐξετάσεις εἶναι οἰκογενειάρχαι καί, ὡς εἰκός, πιέζονται ὑπὸ πολλῶν μεριμνῶν καὶ προβλημάτων, μὴ ἔχοντες τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν καὶ διάθεσιν διὰ μαθητείαν.

δ) Τὸ μάθημα τῆς ἐκθέσεως (ἢ ἀναπτύξεως «οἰκονομικοῦ θέματος» ὡς ἀποκαλεῖται) εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις εἶναι περιττόν, διότι οἱ ἐξεταζόμενοι ἔχουν ἤδη κριθῆ εἰς αὐτὸ κατὰ τὸν εἰσαγωγικὸν διαγωνισμὸν προσλήψεώς των. Φρονοῦμεν, ὅθεν, ὅτι ἐπιβάλλεται ἀναθεώρησις τοῦ ζητήματος τῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων τῶν ὑπαλλήλων κα ιληφθῆ ἀπόφασις εἴτε καταργήσεώς των, εἴτε περιορισμοῦ των εἰς ἓν μόνον μάθημα: Τὸ τοῦ λογιστικοῦ συστήματος τῆς Τραπέζης.

Ἀντὶ δὲ τούτων πάντων θὰ ἦτο εὐπρόσδεκτος καινοτομία ἡ ὑπὸ τῆς Τραπέζης καθιέρωσις, κατ' ἔτος, χρηματικῶν βραβείων δι' ὑπαλλήλους της, οἵτινες θὰ ἐπαρουσίαζον πρωτότυπόν τινα ἀτομικὴν ἐργασίαν των ἐπὶ Τραπεζιτικῶν θεμάτων κα ιθὰ συνέβαλον διὰ τῆς οὕτω ἐλευθέρας καὶ ἀβιάστου συμμετοχῆς των εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐπίλυσιν πλείστων ζητημάτων ἅτινα κατ' ἀνάγκην καθημερινῶς ἀναφύονται ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἐργασιῶν μιᾶς ἐπιχειρήσεως καὶ δὴ τοιαύτης ὁλικῆς, ὡς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

# ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος

προαγωγὲς κατ' ἀρχαιότητα ποὺ γίνονται κάθε χρόνο σᾶς δίνουν τὴν ἐντύπωση πὼς οἱ διάφοροι ἀξιωματοῦχοι σας βγαίνουν κατὰ ἕνα φυσικὸ τρόπο ἀπὸ ἕνα κατάλογο ἐκλεκτῶν ὑπαλλήλων, ἕνα εἶδος φυτωρίου, μὲ τὴ σειρά τους καὶ μὲ τὴν ἀξία τους. Μεγάλη πλάνη. Φυτώριο εἶναι ὅλη ἡ Τράπεζα καὶ ἡ ἐπιλογή... ὢ, εἶναι νὰ γελᾶς πῶς γίνεται ἡ ἐπιλογή. Ὅλα γίνονται μὲ κάποια ὑποστήριξη ποὺ σπάνια ὀφείλεται στὴν ἀξία. Κάποια μικρὴ θεσούλα στὴν ἀρχή. Κατόπιν ξεσκόνισε, κολάκεψε, ἐξυπηρέτησε ἰσχυρούς. Συναλλαγὲς πολιτικές, οἰκονομικές, συνοικέσια, ἄλλου εἴδους σχέσεις, καμιὰ φορὰ ὑποπτες, ἀνέβασαν τὴ μετριότητα σὲ ἀκόμα μεγαλύτερη θέση. Ἔτσι σὲ λίγο καιρὸ βλέπεις νὰ γίνεται γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ὁ γνωστὸς Διονυσίου, ποὺ δὲν ξαίρει κὰν λογιστικά... Τί νὰ τὰ κάνει; Ποτὲ δὲν τοῦ χρησίμεψαν...

Ὁ Νίκας ἄκουγε τὸ εὐαγγέλιο τοῦ ἀρριβισμοῦ μὲ ἀνοιχτὸ στόμα. Βέβαια, εἶχε σκεφτῆ πολλὲς φορὲς ὡρισμένα τέτοια γεγονότα, ἀλλὰ ἔτσι ὁλοκληρωμένη ἡ μεγάλη τοιχογραφία ποὺ παριστάνει τοὺς ἀγῶνες τῶν συναδέλφων του γιὰ θέσεις πρώτη φορὰ τοῦ δόθηκε. Καὶ ἡ καρριέρα τοῦ Διονυσίου... βέχαια, πόσο γρήγορα ἀνέβηκε αὐτὸς ὁ ἀνόητος. Ἡ δίψα νὰ πραγματοποιήσει κι' αὐτὸς μιὰ τὸ ἴδιο λαμπρὴ σταδιοδρομία τὸν ἔκαμε βιαστικό.

—Θὰ φύγω αὔριο, Μαίρη, εἶπε.

—Μὴ βιάζεσαι. Ἔλα αὔριο τὸ ἀπόγευμα ἐδῶ. Θὰ ἔχω κόσμο. Θέλω νὰ σὲ παρουσιάσω στὸν Παχνή. Καλὸ εἶναι νὰ σὲ γνωρίσω ἀπὸ κοντά.

Τὸ ἄλλο ἀπόγευμα, ὅταν ὁ Νίκας ἔφτασε στὸ σπίτι τῆς Μαίρης, εἶδε σταματημένα ἀπ' ἔξω μερικὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα. Ἀνέβηκε ἀπάνω. Μιὰ ντουζίνα καλεσμένοι ἔπαιρναν τσάϊ γύρω ἀπὸ ἕνα μεγάλο τραπέζι. Ἔγιναν οἱ παρουσιάσεις. Ὁ Νίκας ἄκουσε μὲ εὐχάριστη ἔκπληξη τὸν κ. Παχνὴ νὰ τοῦ μιλάει μὲ φιλοφρονητικὸ καὶ ἐνθαρρυντικὸ τόνο. Ἡ ἱεροτελεστία τοῦ τσαγιοῦ τελείωνε, καὶ μαζὶ τελείωνε καὶ ἡ ἱστορία ποὺ διηγότανε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλεσμένους, ὁ κ. Σιροπάς, ὁ διανοούμενος μὲ τὶς ἐναλλασσόμενες πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἰδέες.

Ὅταν σηκώθηκαν οἱ καλεσμένοι ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ σκόρπισαν στὸ σαλόνι, ὁ Νίκας εἶδε κάποιον κοντούλη κύριο μὲ μαῦρο σακκάκι καὶ ριγὲ παντελόνι, νὰ προχωρεῖ χαμογελώντας πρὸς τὸ μέρος του. Ὁ ἄγνωστος αὐτοσυστήθηκε.

—Σανζέστης, τμηματάρχης τῆς Γραμματείας. Χαίρω πολὺ ποὺ κάνω τὴ γνωριμία σας, κ. Νίκα. Ὁ κ. Γενικὸς καὶ ἡ κυρία Μαίρη μιλοῦν γιὰ σᾶς μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμό. Εἶναι πολὺ εὐχάριστο ὅτι ἡ Τράπεζα παρουσιάζει κάποτε ἀνανέωση τῶν στελεχῶν της μὲ ἀνθρώπους τῆς ἀξίος σας. Θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ ἂν περάσετε νὰ μὲ δῆτε ἀπὸ τὸ γραφεῖο.

Ὁ κ. Σανζέστης συνέχισε τὴν κουβέντα μὲ μεγάλη συγκατάβαση, σὲ τόνο μισὸ παλιᾶς οἰκειότητας, μισὸ διδακτικό, καὶ οἱ μπούρδες του συγκίνησαν πολὺ τὸ Νίκα. Ἄνθρωπος μὲ πεῖρα τοῦ κόσμου ὁ Σανζέστης, ἤξαιρε νὰ μυρίζεται ἀμέσως τὶς νέες«ἀξίες» καὶ διαζόταν νὰ τὶς προσεταιρισθῇ μέσα στὴν τράπεζα, ὅπου βρισκόταν λίγο ἀπομονωμένος, γιατὶ τὰ ἀνώτερα στελέχη, ἀρχαιότερα ἀπὸ αὐτόν, δὲν ἔβλεπαν μὲ καλὸ μάτι ὅτι εἶχε γίνει ἕνα εἶδος «ὑπεργενικοῦ» μέσα στὴν τράπεζα. Ὁ Σανζέστης μὲ τὴ σειρά του προωθοῦσε κάτι ἀπίθανα πρόσωπα, ποὺ ἄλλοτε εἶχαν χρησιμέψει γιὰ ἐρασιτεχνικὲς γιορτὲς ποὺ εἶχε δώσει ἡ τράπεζα γιὰ ρεκλάμα. Εἶχε ὀνομαστῆ «θιασάρχης ποικιλιῶν».

Τὸ ἀξίωμα τοῦ Σανζέστη εἴτων: «μὴν παραμελεῖς κανέναν ἄνθρωπο ποὺ μπορεῖ κάποτε νὰ φανεῖ χρήσιμος». Καὶ δὲ χρειαζόταν μεγάλη προσπάθεια γιὰ νὰ καταχτήσει τὸν προστατευόμενο τῆς Μαίρης. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Νίκας τὸν ἐπισκέφτηκε στὸ γραφεῖο του. Χαμένος πίσω ἀπὸ ἕνα πελώριο τραπέζι, ὁ μικροκαμωμένος Σανζέστης ἔδειχνε κάπως σὰν κατοικίδιο ζῶο. Πίσω ἀπὸ τὰ χρυσὰ γιαλιά, ποὺ τὰ ἔσιαζε κάπου - κάπου μὲ τὸ δείχτη τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ, τὰ ματάκια του χαμογελοῦσαν.

—Ἔχω, εἶπε στὸν ἐπισκέπτη του, νέα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρουν. Θὰ εἴχατε γνωρίσει τὸν Παπαγιώργη, ποὺ εἴχαμε διευθυντὴ στὴ Μαρίνα...

—Δὲν ε

# Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

## ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ἁρμόδιοι ἁρπάζουν κάθε εὐκαιρίαν διὰ νὰ κωλυσιεργήσουν περὶ τὴν διενέργειαν τῶν προαγωγῶν. Ἐφθάσαμεν οὕτω εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους χωρὶς νὰ ἔχουν ὁλοκληρωθῆ οὔτε αἱ προαγωγαὶ τῶν κάτω τοῦ Λογιστοῦ Α΄ βαθμῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν παρουσιάζουν τὰς γνωστὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ «στενότης» τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν μεγαλυτέρων βαθμῶν.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι γνωστόν. Συσσώρευσις κρινομένων σειρῶν αὔξησις τοῦ χρόνου δι' ὃν θὰ πρέπει νὰ καταβληθοῦν ἀναδρομικά, ἀπόπειρα περικοπῆς των, δικαστήρια κλπ.

Νομίζομεν ὅτι οὐδεὶς καλῆς πίστεως ἄνθρωπος δύναται νὰ μεμφθῆ τὴν Συλλογικὴν ἡγεσίαν καὶ τοὺς συναδέλφους γενικώτερον διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἐκ μέρους των ἐπιφυλακτικότητα καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὴν ταχεῖαν περαίωσιν τῶν τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων.

## ΥΠΟΠΤΟΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΗΣ

Εἶναι ἀληθῶς καταπληκτικὸν τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ'ἀριθ. 174) 11.12.59 Ἐγκυκλίου (Σειρᾶς Β). Ὁμολογεῖται ἀπροκαλύπτως ὅτι οἱ ἁρμόδιοι προέβησαν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν τῶν διακριθέντων κατὰ τὴν ἐξόρμησιν πρὸς προσέλκυσιν τῶν εἰς τὰ Ταμεῖα μας ἀδρανουσῶν καταθέσεων, χωρὶς νὰ ἔχουν προηγουμένως συγκεντρωθῆ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα ἐξ ὅλων τῶν Καταστημάτων τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων δι' ἀγνώστους λόγους δὲν ἔδειξαν προθυμίαν διὰ τὴν ὑποβολήν των.

Ἡ περιβόητος λοιπὸν κρίσις, ἔλαβε χώραν μεταξὺ περιωρισμένου ἀριθμοῦ συναδέλφων χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ ἄδικον καὶ παράλογον μιᾶς τοιαύτης πράξεως. Ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ διανοητικὴ ἱκανότης τῶν πρὸς τοῦτο ἁρμοδίων δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ συλλάβη τόσον ἁπλὰ πράγματα. Παρ' ὅλα ταῦτα οὗτοι προέβησαν εἰς μίαν πρόχειρον καὶ συνεπῶς ἐλλιπῆ ἀξιολόγησιν. Διατί; Μήπως διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνεδείχθησαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν εὐλογησάντων αὐτοὺς ἀρκετοί; Εἶναι ἁμαρτωλὴ ἡ σκέψις, ἀλλὰ δικαιολογημένη πλήρως ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν ἐνεργειῶν.

## ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Πολλοὶ Διευθυνταὶ Ὑποκαταστημάτων, πέραν τῶν συστάσεων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους των «διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης» τὰς ὁποίας πολλάκις συνδυάζουν καὶ μὲ ἱστορίας ἐπὶ τοῦ παρελθόντος των, προβαίνουν καὶ εἰς ἐξωτερικὰς ἐκδηλώσεις προβολῆς τῆς Τραπέζης (διαλέξεις, δεξιώσεις κλπ.). Αἱ τελευταῖαι αὗται ἐνέργειαί των εἶναι καθ' ὅλα ἀξιέπαινοι, ὅταν μάλιστα ὁ ἀνταγωνισμὸς διαθέτει εἰδικὰ κονδύλια διὰ παρομοίας ἐκδηλώσεις. Ἀλλά, εἶναι βέβαιοι οἱ ἴδιοι ὅτι εἰς τὴν ἐργασίαν των εἶναι ἀπολύτως ἐν τάξει; Μήπως ἔχουν παραμελήσει τὸν παράγοντα «Προσωπικὸν» τοῦ Ὑποκαταστήματός των, αὐτὸν εἰς τὸν ὁποῖον θὰ παραπέμψουν τὴν προσελκυομένην πελατείαν; Εἶναι ἀπέναντί του ἐν τάξει ἀπὸ ἀπόψεως συμπεριφορᾶς καὶ ἠθικῆς του ἐξυψώσεως; Τοῦ δίδουν κανονικῶς τὴν ἐτησίαν του ἄδειαν; Ζητοῦν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ὑπερωριακὰς ἀμοιβὰς διὰ τὴν πρόσθετον ἐργασίαν του, ὡς ὑποχρεοῦνται;

Προκειμένου λοιπὸν νὰ παρουσιάσουν κάτι ἀπὸ ἀπόψεως ἐργασίας ἂς δώσουν πρῶτοι τὸ παράδειγμα εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς ἐργασίας των. Πρῶτα καθαρίζουμε τὸ σπίτι μας καὶ μετὰ τὸ ἀνοίγουμε στὸν κόσμο.

ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΠΙΚΙΟΣ
Δέχεται τὰ μέλη τῶν Ταμείων Ὑγείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης 11—1 καὶ 5—7 μ.μ.
Λυκαβηττοῦ καὶ Ἀλεξ. Σούτσου 24 — Τηλ. 613.513

ΒΕΤΑ ΑΝΔΡΕΟΓΛΟΥ — ΜΠΙΜΠΙΡΗ
Χειροῦργος - Ὀδοντίατρος
*
ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΙΜΠΙΡΗΣ
Μαιευτὴρ
Χειροῦργος - Γυναικολόγος
Φαβιέρου 15
● Τηλ. 521.523 — Ἀθῆναι ●

ΟΠΤΙΚΑ METZLER
Πλουσία συλλογὴ εἰς σκελετοὺς καὶ κρύσταλλα ὅλων τῶν ἐργοστασίου τοῦ κόσμου.
Ἐπιστημονικὴ ἐκτέλεσις συνταγῶν.
ΟΛΓΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΝΙΚΗΣ 2 (Ἐντὸς τῆς στοᾶς)
Ἔναντι Ταχυδρομείου Πλατείας Συντάγματος
Τηλέφ. 34.141
Συμβεβλημένη μετὰ τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΑΝΕΥ ΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ
ΣΕ 15 ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥΣ ΔΟΣΕΙΣ
Διαθέτομεν πλουσιωτάτην συλλογὴν ὡρολογίων τῶν καλλιτέρων Ἑλβετικῶν Ἐργοστασίων καὶ κοσμήματα ἀρίστης τέχνης.
ΕΚΠΤΩΣΙΣ 10%
Ἐπὶ πάσης ἀγορᾶς τοῖς μετρητοῖς
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 — ΤΗΛ. 31.845 — ΑΘΗΝΑΙ

# ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

● Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

κεῖ διὰ κινητοποίησιν τοῦ Προσωπικοῦ, διότι εἶναι ἀντιληπτὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πλέον ἀδαοῦς, τὸ μέγεθος τοῦ διαγραφομένου κινδύνου ἐκ τῆς τυχὸν μονομεροῦς ἐνεργείας καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ τετελεσμένου γεγονότος θεσπίσεως νέων σφαγιαστικῶν διὰ τὸ Προσωπικὸν, Ὀργανικῶν διατάξεων.

Εἶναι ὅμως καὶ εὐνόητον, ὅτι ὁ σάλος ἐκ τῆς μάχης, τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ τὸ Προσωπικόν, θὰ εἶναι ἄνευ προηγουμένου.

## ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Εἰς τὰς διενεργηθείσας «κατ' ἐκλογὴν» προαγωγὰς Ὑπολογιστῶν Α΄ πρὸς Λογιστὰς Β΄ σειρᾶς 1959 ἔλαβον χώραν τὰ ἑξῆς ἄτοπα:

Ἡ ἐπιλογὴ ἐγένετο μεταξὺ τῶν ἐχόντων εἰς τὰ φύλλα των ποιότητος τὸν χαρακτηρισμὸν «πολὺ καλὸς» καὶ ἄνω. Ἐκεῖθεν διὰ τὰς ἀκολούθους αἰτίας ὁ κριθεὶς ἐλάμβανεν ἀνὰ 1 βαθμόν: 1) Πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς, 2) Ἔκθεσις «ἀρίστη», 3) Γενικὴ κατάρτισις (θητεία εἰς πολλὰ Ὑποκ)τα ἢ εἰς πλείονας Ὑπηρεσίας), 4) Εἰδικὴ κατάρτισις (Ἀπόκτησις εἰδικότητος λόγῳ μακρᾶς ἀπασχολήσεως εἰς μίαν Ὑπηρεσίαν...), 5) Ξέναι γλῶσσαι καὶ 6) Ὑπεύθυνος θέσις.

Ὡς βάσις κατ' ἐκλογὴν προαγωγῆς ἐλήφθη ὁ βαθμὸς 3. Ὅμως ἐκ τῶν προωθηθέντων (καὶ δὴ μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Προέδρων ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς Προαγωγῶν) δύο (2) ἔλαβον βαθμούς 2½ καὶ τρεῖς (3) βαθμοὺς 2. Δὲν προήχθησαν «κατ' ἐκλογὴν» τέσσαρες (4) λαβόντες βαθμοὺς 2½ καὶ ἕτεροι πέντε (5) λαβόντες βαθμοὺς 3.

Εἶναι εὔκολον, ἐκ τῆς παρουσιαζομένης ἀντιθέσεως τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 στοιχείων, νὰ συμπεράνῃ τις τὸ «ἀντικειμενικὸν» τῆς κρίσεως, δι' ὡρισμένους ἐκ τῶν κριθέντων. Σημειοῦται, ὅτι ἀπὸ τὰς «κατ' ἐκλογὴν» τῆς σειρᾶς ταύτης (1959) ἀπεκλείσθη ἀρχικῶς ὁλόκληρος ἡ κρινομένη σειρά, ἐπιλεγομένης πρὸς τοῦτο μόνης τῆς σειρᾶς τοῦ 1960! κατόπιν δὲ ἐντόνου ἐπιμονῆς τῆς Συλλογικῆς ἐκπροσωπήσεως ἐκρίθη καὶ ἡ κανονικὴ σειρά.

Εἰς τὰς προαγωγὰς ἄνω τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ Α΄ οὐδόλως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀρχαιότης. Οὕτω ἱκανώτατοι Τμημ)χαι Β΄ κατέχοντες εὐδοκίμως ὑπευθύνους θέσεις καὶ ἔχοντες πλέον τῆς 10ετίας εἰς τὸν βαθμόν, παραμερίζονται ὑπὸ νεωτέρων των μόλις συμπληρωσάντων 3ετίαν. Οἱ δὲ ἔχοντες χαρακτηρισμὸν «καλὸς» δὲν λαμβάνουν, κατὰ τὴν θέλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, προσαύξησιν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἡ θέσις τοῦ Συλλόγου εἶναι:

1) Συμπλήρωσις τῶν μέχρι τοῦ Λογιστοῦ Α΄ κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν, σειρᾶς 1959, ὥστε νὰ περιληφθοῦν ἅπαντες οἱ λαβόντες βαθμοὺς 2 καὶ ἄνω.

2) Εἰς τοὺς ἄνω τοῦ Λογιστοῦ Α΄ βαθμοὺς τὰ 2)3 τῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων θὰ καταλαμβάνωνται ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἱκανῶν ὑπαλλήλων καὶ τὸ 1)3 ἀπὸ τοὺς νεωτέρους.

3) Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁ χαρακτηρισμὸς «καλὸς» νὰ μὴ θεωρῆται στοιχεῖον οἱασδήποτε καθυστερήσεως διὰ προαγωγὴν ἢ προσαύξησιν.

# ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ

Ἐπανειλημμένα διαβήματα, γενόμενα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Τραπέζης ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα ἢ τὴν ἄμεσον ἄρνησιν (οἰκονομικὰ θέματα, ὡς καὶ ζητήματα προαγωγῶν) ἢ τὴν διὰ διαφόρων ἀναβολῶν παρέλκυσιν (στεγαστικὸν - Ὀργανισμός).

Ἡ τοιαύτη κατάστασις συζητηθεῖσα εἰς κοινὰς συσκέψεις τῶν Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ ἐκρίθη ἀπαράδεκτος καὶ ἀντιμετωπιστέα δι' ἐντονωτέρων μέσων. Ὡς πρὸς τὴν τακτικὴν ἀφέθη ἡ εὐχέρεια εἰς τὰ Δ.Σ. τῶν Συλλόγων ὅπως καθορίσουν τὰς ἀγωνιστικάς των ἐκδηλώσεις ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς σχετικῆς ἀλληλοενημερώσεώς των, διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἀντιστοίχων ἐνεργειῶν.

Οὕτω οἱ Σύλλογοι Ὑπαλλήλων, Εἰσπρακτόρων καὶ Βοηθ. Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦντες, τὸ πρῶτον ἐκάλεσαν τὸ Προσωπικὸν τοῦ Κεντρ. Κατ)τος καὶ τῆς Διοικήσεως εἰς συγκέντρωσιν, πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 2.30΄ μ. μ. τῆς 4)12)59 εἰς τὴν αἴθουσαν συναλλαγῶν, ὅπου ἀνεπτύχθησαν λεπτομερῶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων κ. Καραπάνου τὰ ἀπορριφθέντα αἰτήματα, καὶ ἐστηλιτεύθη ἡ τακτικὴ τῆς Διοικήσεως ἀπέναντι τοῦ Προσωπικοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἐκηρύχθησαν δίωροι στάσεις ἐργασίας τὴν 7)12)59 εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατ)μα, τὴν 9)12)59 εἰς τὸ Κεντρικὸν Πειραιῶς καὶ τὸ Ὑπ)μα Ζέας, κατόπιν προηγηθείσης τὴν προτεραίαν μαχητικῆς συγκεντρώσεως, τὴν 11)12)1959 εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Μητροπόλεως καὶ τὴν 17)12)1959 εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα Καλαμιώτου καὶ Χαβρίου.

Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τ. Τραπέζης Ἀθηνῶν ἔδιδε παραλλήλως ἐντολὰς εἰς τὰ μέλη του τὰ ὑπηρετοῦντα εἰς τὰ ὡς ἄνω Κατ)τα καὶ Ὑπ)τα διὰ συμμετοχὴν των εἰς τὰς στάσεις ἐργασίας.

Ὁ Σύλλογος οὗτος ἐπίσης ἐκήρυξε τὴν 16)12)59 μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας στάσιν ἐργασίας εἰς τὸ τέως Κεντρικὸν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν Κατάστημα ὁδοῦ Σταδίου, εἰς ἣν, ἐντολῇ τῶν Συλλόγων Ε.Τ.Ε, συμμετέσχον καὶ τὰ ἐκεῖ ὑπηρετοῦντα μέλη των. Προηγουμένως τὴν 14)12)59 εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τὸ Δ.Σ. τοῦ Σ.Υ.Τ.Α. ἀνέπτυξε τὰ αἰτήματά του, ἔλαβε δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τὴν ἐντολὴν τῶν μελῶν του, ὅπως κατέλθη εἰς ἀγωνιστικὰς ἐκδηλώσεις πάσης μορφῆς.

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ μετὰ προθυμίας καὶ ἀποφασιστικότητος ἀπόλυτος συμμετοχὴ τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰς ἀγωνιστικὰς ἐκδηλώσεις, δεῖγμα τῆς ἀγαναχτήσεως κατὰ τῆς ἐπιδεικνυομένης, τῇ ὑποδείξει τῶν γνωστῶν κύκλων, συμπεριφορᾶς ἔναντι τῶν οἰκονομικῶν του ζητημάτων καὶ τῶν ἀπαραδέκτων προκλήσεων κατὰ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἔχει τοῦτο κίνει πίστιν του καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐστηρίζετο ἡ Τράπεζα.

### Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης πέραν τῶν συνήθων ἐντολῶν πρὸς τὰ «στελέχη» της διὰ τὰς γνωστὰς «συστάσεις», αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον οὐδεμίαν ἀπήχησιν ἔσχον ἀλλὰ προεκάλεσαν ὑπέρ ποτε ποτε ἄλλοτε τὴν θυμηδίαν εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων τῆς Τραπέζης, ἐχρησιμοποίησε τὰ «μεγάλα» ὅπλα.

Πρώτη ἐκδήλωσις ἦτο ἡ κλῆσις ἀστυνομικῶν ὀργάνων τὰ ὁποῖα ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς ἀπεργίας τὰ μέλη τῶν Δ.Σ. τῶν Συλλόγων διότι... «ἤσκουν, διὰ τῆς ἁπλῆς παρουσίας των πίεσιν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων διὰ ν' ἀπεργήσουν», ἐνῶ, κατὰ τοὺς θεωρητικοὺς τῆς Δ)νσεως Προσωπικοῦ, οἱ ὑπάλληλοι θὰ πρέπει... νὰ εἶναι «ἐλεύθεροι» νὰ ἐργασθοῦν ἢ ὄχι, ὅπως ἐλεύθεροι φυσικὰ εἶναι καὶ πολλοὶ Διευθυνταὶ καὶ Προϊστάμενοι διὰ νὰ κάμουν τὰς «συστάσεις» των πρὸς τὸ Προσωπικόν!...

Αὐτὴν τὴν μονόπλευρον ἀντίληψιν περὶ ἐλευθερίας τὸ Προσωπικὸν ὑπεδέχθη, καταλλήλως. Τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα εἶχον τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. Νὰ δημιουργήσουν δηλαδὴ ἐντονώτερον τὸ αἴσθημα εἰς τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν Τράπεζαν' ἀποδείξουν ὅτι καίτοι πτωχοὶ εἶναι πραγματικὰ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι.

Ἑτέρα ἐκδήλωσις ἀντιδράσεως ἦτο ἡ ἔκδοσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 74 Ἐγκυκλίου (Σειρᾶς Α΄) διὰ τῆς ὁποίας, ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἐπέμενε ἐπὶ τῆς ἀρνήσεως τοῦ αἰτήματος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, ἀπηγόρευε εἰς τοὺς Συλλόγους τὴν ἀνάμιξίν των εἰς τὴν τακτικήν της ἐπὶ τῶν προαγωγῶν ἐδικαιολόγει τὴν θέσιν της ἐπὶ τοῦ Στεγαστικοῦ καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀφοῦ ἔθετε τὸ θέμα τῶν ἀναδρομικῶν ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς γνωματεύσεως τοῦ Νομικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου ἠπείλει, ὅτι εἰς περίπτωσιν ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης πρὸς καταβολὴν τῶν ἀναδρομικῶν... θὰ ἀνέστελλε τὰς προαγωγάς.

Τέλος ἐκάλει τὸ Προσωπικὸν ὅπως μὴ ὑπακούῃ εἰς τὰς συλλογικὰς ἐντολὰς καὶ νὰ μὴν ἀπεργήσῃ.

Τὸ τόσον ἀψυχολόγητον καὶ προκλητικὸν διὰ τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μέτρον ἐκορύφωσε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ὑπαλλήλων. Ἓν ἀκόμα δεῖγμα ἀστόχου σκέψεως καὶ ἐνεργείας, τῶν χειριζομένων, ἀπὸ πλευρᾶς Διοικήσεως Τραπέζης, τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἡ ἀπάντησις ἐδόθη, ἐκ μέρους μὲν τῶν Συλλόγων δι' ἀνακοινώσεων αὐτῶν, δι' ὧν ἀπέκρουον τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς Διοικήσεως δι' ἕν ἕκαστον τῶν θεμάτων, ἀπέρριπτον τὰς ἀπειλὰς περὶ ἀναστολῆς τῶν προαγωγῶν καὶ ἀπηγόρευον εἰς πάντα τρίτον νὰ ἀναμιγνύηται εἰς τὰ Συλλογικὰ ζητήματα, ἐκ μέρους δὲ τοῦ προσωπικοῦ, διὰ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τῶν στάσεων εἰς τὸ Κεντρικὸν Β΄ καὶ τὰ Ὑποκ)τα Καλαμιώτου καὶ Χαβρίου. Ἄλλο «μέσον» ἀναχαιτίσεως τῶν ἀγωνιστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ συγκρατήσεως τῆς ἀγαναχτήσεώς του, εἶναι ἡ «κατὰ δόσεις» ἀνακοίνωσις τῆς «ἐπιλύσεως» τοῦ Στεγαστικοῦ.

Οὕτω τὴν 7)12)1959 ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Ἀστέγων, ὅτι τὸ θέμα βαίνει πρὸς τὴν λύσιν του, τὴν δὲ 18)12)59 ὁ κ. Διοικητὴς προέβη εἰς νέαν ἀνακοίνωσιν περὶ ἀποφάσεως τῆς σχετικῆς παρὰ τῇ Διοικήσει Ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὸ ἐπιτόκιον, ἀναφερθέντος τοῦ ποσοστοῦ 3% καὶ τὴν προθεσμίαν ἐξοφλήσεως τῶν δανείων, ἀναφερθείσης ὡς τοιαύτης τῆς 20ετίας.

Αἱ ἀπολύτως ὅμως ἐλλιπεῖς τοιαῦται δηλώσεις, ἀνακοινούμεναι προσέτι δι' ἀδικαιολογήτων τυμπανοκρουσιῶν, ὄχι μόνον δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἐπαρκεῖς, ἀλλὰ διαφαίνεται καὶ ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τῶν χρησιμοποιούντων ταύτας ὡς «στρατηγικοῦ μέσου» ἔναντι τῶν λοιπῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, πέραν τοῦ ὅτι καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ Στεγαστικὸν κάθε ἄλλο ἢ λύσις δύνανται νὰ θεωρηθοῦν.

Τὸ προσωπικὸν ἀκλόνητον ἀγωνίζεται διὰ τὴν πραγματικὴν λύσιν τῶν ζητημάτων του, ἡ ἐξέλιξις τῶν ὁποίων ἀναφέρεται εἰς τὴν 6ην σελίδα.

# Ο ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

## ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΝΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Ἡ σύνταξις καθορίζεται εἰς ποσοστὰ τῶν συνταξίμων ἀποδοχῶν ἀναλόγως τῶν συνταξίμων ἐτῶν ὡς κατωτέρω:

1) Συντάξιμα ἔτη θεωροῦνται τὰ ἔτη ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ προσηυξημένα κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσμετρηθείσης ὑπηρεσίας.

2) Ποσοστὰ συντάξεως: συνίστανται εἰς 2% δι' ἕκαστον συντάξιμον ἔτος μέχρι καὶ τοῦ 40οῦ ἔτους συμπεριλαμβανομένου. Ἦτοι ἀνώτατον ποσοστὸν συντάξεως 80% τῶν συνταξίμων ἀποδοχῶν.

3) Συντάξιμοι ἀποδοχαί: α) Ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξόδου ἢ ὁ μισθὸς προηγουμένου βαθμοῦ βάσει τοῦ ὁποίου ἐμισθοδοτεῖτο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προσηρμοσμένος εἰς τὸν μισθὸν τῶν ἀντιστοίχων βαθμῶν τὸ ὑὲν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ τῆς 31)5)59.

β) Ἅπασαι αἱ χορηγηθεῖσαι προσαυξήσεις.

γ) Τὸ ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας ὑπολογιζόμενον μὲ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα ποσοστὰ τοῦ ὑπὸ τῆς Τραπέζης χορηγουμένου καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν χορηγεῖται τοῦτο.

Ἀναλυτικώτερον, συντάξιμοι ἀποδοχαὶ εἶναι ὁ ὀργανικὸς μισθὸς τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξόδου, ἢ ὁ ὀργανικὸς μισθὸς βάσει τοῦ ὁποίου ἐμισθοδοτεῖτο ὁ ἐξελθὼν τῆς ὑπηρεσίας ἀναπροσαρμοσθεὶς εἰς τοὺς ἀντιστοίχους τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ τῆς 31.5.59.

Ἅπασαι αἱ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξόδου χορηγηθεῖσαι προσαυξήσεις ἢ κλάσματα αὐτῶν χορηγηθέντα κατὰ τὴν ἔξοδον καὶ μὲ τὸ χορηγηθὲν ἀνάλογον ποσοστόν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου ὀργανικοῦ μισθοῦ καὶ προσαυξήσεως ὑπολογίζεται τὸ ἐπίδομα πολυετίας. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τούτου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ προσμετρηθέντα ἔτη προϋπηρεσίας ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὸ πέραν τῶν 6 μηνῶν χρονικὸν διάστημα τὸ ὁποῖον ὑπολογίζεται ὡς πλῆρες ἔτος.

Ἐκ τῶν οὕτω ὑπολογιζομένων ἀποδοχῶν ἐξάγεται ἡ σύνταξις ἀνερχομένη εἰς 2% δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας μὲ ἀνώτατον τὰ 80 ἑκατοστά.

Τῆς ἐξαγομένης συντάξεως τὸ τμῆμα ἀπὸ 1 δραχ. 2.500 (μισθ. Λογ. Β΄) χορηγεῖται εἰς τὸ ἀκέραιον. Τὸ τμῆμα ἀπὸ 2.500— 4.053 δραχ. (μισθ. Τμ. Α΄) ὑφιστ. ἔκπτ. 30%. Τὸ τμῆμα ἀπὸ 4.053 — 5.066 δραχ. (μισθ. Διευθυντ. ὑφιστ. ἔκπτ. 50%. Τὸ τμῆμα ἀπὸ 5.066 καὶ ἄνω ὑφιστ. ἔκπτ. 60%.

Τὸ κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ ἐκπτώσεων ποσὸν εἶναι ἡ καταβαλλομένη σύνταξις.

**ΠΡΟΣΟΧΗ!!!**

**Ἡ κανονικὴ ἐτησία ἄδεια τῶν ὑπαλλήλων εἶναι κεκτημένον δικαίωμα καὶ δὲν ἀναπληροῦται δι' οἱουδήποτε ἀνταλλάγματος. Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους πρέπει νὰ χορηγῆται τὴν θερινὴν περίοδον. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Κ)των ὀφείλουν νὰ παροτρύνουν τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος. Οὐδεὶς συνάδελφος πρέπει νὰ ὑπογράψῃ ψευδῆ δήλωσιν ὅτι ἔλαβεν ἢ παρητήθη θεληματικῶς τῆς ἀδείας του. Βλάπτει τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν συναδελφικὴν οἰκογένειάν μας.**

# Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

## ΔΙΕΚΟΠΗ Η ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΩΝ 1954 - 1956

Κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῶν Χριστουγέννων ἑβδομάδα τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων Ε.Τ.Ε. παραλλήλως πρὸς τὴν κηρυχθεῖσαν ἐπιφυλακὴν τῶν μελῶν του, προέβαινεν ἐντατικῶς εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας ἐνεργείας πρὸς ἐπίτευξιν τῶν νομικῶν ἐκείνων προϋποθέσεων αἵτινες θὰ ἐπέφερον διακοπὴν τῆς συντελουμένης τὴν 31.12.59 παραγραφῆς τῶν ἀναδρομικῶν ἐκ προαγωγῶν σειρᾶς 1954-56. Τὸ θέμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος τῆς ρυθμίσεώς του, προέβαλλεν ἐπιτακτικώτερον τῶν λοιπῶν ἔστω καὶ σοβαρωτέρων θεμάτων, ἔλαβε κατόπιν τῶν συλλογικῶν ἐνεργειῶν, εὐνοϊκὴν ὑπὲρ τῶν συναδέλφων τροπήν, ὡς λεπτομερῶς ἀναφέρει ἡ ἀπὸ 24.12.1959 ἀνακοίνωσις τοῦ Συλλόγου ἔχουσα οὕτω:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος ἀναδρομικῶν τῶν προαγωγῶν 1954-56 ἀπόφασις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης εἰς ὃ εἶχεν τοῦτο παραπεμφθῆ ὡς ἐν τῇ 74 Ε. Δ. παρ. Β ἀναφέρεται. Κατὰ τὴν γνωμάτευσιν ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰς διαφορὰς ἐκ προαγωγῶν τὰς ἀναγομένας εἰς τὸ μεταξὺ τῶν μηνῶν Ἰανουρίου 1955 καὶ Μαΐου 1956 χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς ἀναγομένας εἰς τὸ ἔτος 1954, καθ' ὅσον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶχε ληφθῆ ἀπόφασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Τραπέζης περὶ ἀναστολῆς τῶν προαγωγῶν.

Κατόπιν ὅμως τῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τεθέντων ὑπ' ὄψιν τοῦ Δικαστικοῦ τῆς Τραπέζης νέων στοιχείων σχετικῶν μὲ τὸ θέμα τῆς ἀναστολῆς τῶν προαγωγῶν ἔτους 1954, τοῦτο παρεπέμφθη ἐκ νέου πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ Ν. Σ. ἀναμένεται δὲ ὅτι καὶ ἡ νέα αὕτη γνωμάτευσις θὰ εἶναι εὐνοϊκή.

Πληρωθείσης οὕτω τῆς αἱρέσεως ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Διοίκησις ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 74)1959 (Σειρὰ Α') Ἐγκυκλίῳ της ἀνεγνώρισε τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Τραπέζης διὰ τὰ ἀναδρομικὰ ἔτους 1955-56, ἡ ἀναγνώρισις αὕτη καθίσταται πλήρης καὶ ὁριστικὴ δεσμεύει δὲ ἀπολύτως τὴν Τράπεζαν. Τὸ αὐτὸ θέλει συμβῆ εὐθὺς ὡς θὰ πληρωθῇ ἡ αὐτὴ αἵρεσις διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀναδρομικῶν ἔτους 1954.

Διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης ἐπέρχεται καὶ διακοπὴ τῆς παραγραφῆς, συνεπῶς παρέλκει ἡ ἔγερσις ἀγωγῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων.

Οὕτω διὰ τῆς τοιαύτης ἐκβάσεως τῶν πραγμάτων δικαιοῦνται πλήρως αἱ πάσης φύσεως ἐνέργειαι τοῦ Συλλόγου ταυτοχρόνως δὲ δίδεται μία ἀποστομωτικὴ ἀπάντησις εἰς ἅπαντας τοὺς ὑποστηρικτὰς τῆς θεωρίας καθ' ἣν ἡ διεκδίκησις ἑνὸς ζητήματος καθίσταται ἐπιβλαβὴς διὰ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα.

Συνάδελφοι,

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐκ τῆς δοθείσης διαβεβαιώσεως περὶ λίαν προσεχοῦς ἐνημερώσεως τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ληφθησομένων ὁριστικῶν καὶ πλήρων ἀποφάσεων σχετικῶς μὲ τὸ Στεγαστικόν, τὸ Δ. Σ. ἀναστέλλει διὰ τὴν περίοδον τῶν ἑορτῶν πᾶσαν μορφὴν ἀγῶνος, ἐν τῇ πεποιθήσει του ὅτι τὸ μεσολαβοῦν χρονικὸν διάστημα θὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν λοιπῶν αἰτημάτων μας, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῶν τελευταίων ἀγωνιστικῶν ἐκδηλώσεων.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Τὸ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

## ΠΟΙΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΩΝ

Ὡς γνωστόν, κατὰ τὸ Β΄ ἑξάμηνον τοῦ ἔτους 1956 διενηργήθησαν αἱ προαγωγαὶ διὰ βαθμὸν καὶ προσαύξησιν τῶν ἐχόντων συμπληρώσει τὸν ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας προβλεπόμενον χρόνον τὴν 1)1 καὶ 1)7)54, τὴν 1)1 καὶ 1)7)55, ὡς καὶ τὴν 1)1 καὶ 1)7)56. Ἀλλά, ὡς γνωστὸν ἐπίσης, ἐγένοντο καὶ αἱ ἀκόλουθοι περικοπαί:

α) Οἱ τῆς σειρᾶς διὰ βαθμὸν ἢ προσαύξησιν 1)1)54 ἔλαβον μισθολογ. διαφορὰς ἀπὸ 1)2)56. β) Οἱ σειρᾶς 1)7)54 ἀπὸ 1)3)56. γ) Οἱ σειρᾶς 1)1)55 ἀπὸ 1)4)56. δ) Οἱ σειρᾶς 1)7)55 ἀπὸ 1)5)56 καὶ ε) Οἱ σειρᾶς 1)1)56 ἀπὸ 1)6)56, ἐνῶ οἱ σειρᾶς 1)7)56 οὐδεμίαν ἀπώλειαν εἶχον. Οἱ τῆς α΄ κατηγορίας, συνεπῶς, ἔχουν λαμβάνειν διαφορὰς 28 μηνῶν, οἱ τῆς 6΄ 22½ μ. οἱ τῆς γ΄ 16½ μην. οἱ τῆς δ΄ 11½ μην. καὶ οἱ τῆς ε΄ 5½ μην.

Αἱ διαφοραὶ αὗται συνίστανται εἰς πλήρη διαφορὰν μηνιαίου μισθοῦ κατὰ βαθμόν, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, καθ' ἃς, λόγῳ διατηρουμένων προσαυξήσεων (ἤτοι διὰ τοὺς ἐκ τῆς παλ. Ἐθνικῆς βαθμοὺς βοηθοῦ +15%, ὑπολογιστοῦ +15%, Λοστοῦ Β΄ + 15% Εἰσπράκτορος κα Κλητῆρος Β΄ + 15%) ὀφείλεται τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τῆς μισθολογικῆς κατὰ βαθμὸν διαφορᾶς, ὡς καὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἐπήρχετο συμψηφισμὸς τῶν ληφθεισῶν αὐξήσεων λόγῳ τῶν πρὸ τῆς συγγενεύσεως ὑφισταμένων καὶ διατηρουμένων ὑψηλοτέρων ἀποδοχῶν.

## ΤΙ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ Ο ΞΕΝΟΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΩΝ:

Κατὰ συγκροτηθεῖσαν σύσκεψιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Δημητράτου, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Καποδίστριας, καὶ ὁ εἰδικός, μετακληθεὶς ἐκ Γερμανίας καθηγητὴς κ. Κρόουν ἐνημερώθη ὁ τελευταῖος ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς διὰ τὴν καθολίκευσιν τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς φορέως ἀσκοῦντος τὴν ἀσφάλισιν, τόσον διὰ τοὺς μισθωτούς, ὅσον διὰ τοὺς ἐλευθέρως ἐργαζομένους (δικηγόρους, ἰατροὺς κλπ.) συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐμπόρων ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν καὶ ἀγροτῶν. Τῆς ἐνεργείας ἐτέλει ἐν γνώσει καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς. Ὡς ἐγνώσθη οἱ κ. κ. Δημητρᾶτος καὶ Καποδίστριας ἀντιτίθενται εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἀσφαλιστικοῦ φορέως, περιλαμβάνοντος τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ, διότι ἐκτὸς τῶν οἰκονομικῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται πέραν τοῦ 1,5 δισεκ. δρχ., αὕτη προσκόπτει εἰς ἄλλα ἐμπόδια καὶ δὴ εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἐργαζομένων, διὸ καὶ ἡ πρότασις φέρεται ὡς ἐγκαταληφθεῖσα.

Ὁ κ. Κρόουν κατατοπισθείς, ἀνεχώρησε εἰς Γερμανίαν, ἀπὸ ὅπου ἐνδέχεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ σχετικὸν πόρισμα ἢ μελέτην του.

Ἂς προσέξωμεν λοιπόν. Ἀνεξερεύνητοι αἱ βουλαὶ τοῦ Κυρίου... Ἐμπειρογνώμονος καὶ ἡροστρατικαὶ αἱ τάσεις διαφόρων ἐντοπίων κυρίων, περὶ τὴν ἀσφάλισίν μας. Ἄγρυπνοι, ἑτοιμοι διὰ νέους ἀγῶνας πρὸς σωτηρίαν τῶν Ταμείων μας.

### ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΑΣΦΑΛ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Εἰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιτυχεῖς 24 ὡρους ἐπεργίας κατῆλθον κατὰ τὸν λήγοντα μῆνα καὶ οἱ ὑπάλληλοι Ὀργανισμῶν Ἀσφαλίσεως, ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐργασίας διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐπελύθησαν τὰ ζητήματα συνταξιοδοτήσεώς των μονιμοποιήσεως τῶν ἐκτάκτων, τῆς χορηγήσεως στεγαστικῶν δανείων παρὰ τοῦ Ο.Ε.Κ. τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς των περιθάλψεως κ.λ.π.

# ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

## ΤΡΙΩΡΟΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ

Τὴν Δευτέραν 21)12)59 τὸ Προσωπικὸν τῶν Καταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων καὶ Ἡρακλείου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κατῆλθεν κατόπιν ἐντολῆς τῶν Συλλόγων, εἰς τρίωρον ἀποχὴν ἐκ τῆς ἐργασίας.

Ἡ ἀπεργιακὴ αὕτη ἐκδήλωσις ἐγένετο εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἀκολουθουμένην ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως τῆς ΑΤΕ τακτικῆς ἔναντι τῶν ζητημάτων του, εἰδικώτερον δὲ ζητεῖται ἡ ἴση μεταχείρησις, ἀπὸ ἀπόψεως ἀμοιβῆς, μὲ τοὺς ἐργαζομένους εἰς ἑτέρους παρεμφερεῖς Ὀργανισμούς, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Τραπέζης καθὼς καὶ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, τέλος δὲ ἡ πραγματοποίησις τῶν κατὰ καιροὺς ὑποσχέσεων τῆς διοικήσεως.

## ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὰ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα δημιουργήσαντα ἀναστάτωσιν εἰς τὴν Συλλογικὴν ἡγεσίαν καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος αἴτια, ἤτοι ἀναδιάρθρωσις τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ συνεπαγομένη τοῦτο ἀπομάκρυνσις ὡς καὶ μεταθέσεις Προσωπικοῦ καὶ κατάργησις θέσεων, συμφώνως πρὸς ἀνακοινώσεις τῶν Συλλόγων, ἐκδοθείσας κατόπιν συσκέψεων μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Διοικήσεως, εἶχον τὴν ἀκόλουθον ἐξέλιξιν:

1) Ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν ὑπηρεσιῶν ἀφεώρα μόνον τὴν κατάργησιν 3 τμημάτων καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς ἁρμοδιότητος ἑνίων τμημάτων (Ἐλέγχου Συναλλαγμ. Νόμων κ.λ.π.) ἐπιβληθέντα συνεπείᾳ τῆς μεταβολῆς, ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων τῆς Κυβερν. Πολιτικῆς.

2) Οὐδεὶς ἐκ τοῦ Προσωπικοῦ πρόκειται νὰ ἐξαναγκασθῇ εἰς παραίτησιν. Ἡ ἔξοδος τύποις καὶ οὐσίᾳ θὰ μείνῃ ἐθελουσία. Μεταθέσεις εἰς ὑποκ) τα δὲν θὰ ὑπερβαίνουν τὰς 10—12 περιπτώσεις συνολικῶς καὶ τοῦτο μόνον πρὸς κάλυψιν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν.

3) Δὲν καταργοῦνται αἱ θέσεις τῶν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀποχωρούντων. Περαιτέρω, ἡ διοίκησις ἀπεδέχθη τὰ αἰτήματα τοῦ Συλλόγου περὶ διενεργείας προαγωγῶν, λειτουργίας τῆς ἐπιτροπῆς συντάξεως νέου κανονισμοῦ, παρατάσεως ἐπὶ πενταετίαν εἰσέτι τῆς καταβολῆς τῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς εἰς διπλοῦν (καλύπτουσαν καὶ τὴν τοῦ ἠσφαλισμένου). Ἐδέχθη ἐπίσης νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα τῆς ἀποσβέσεως μέρους τῶν ὑπὸ τύπον δανείου γενικῶν ὀφειλῶν τοῦ Προσωπικοῦ, ἀπέρριψε δὲ τὸ αἴτημα τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τοῦ Προσωπικοῦ, προβαλοῦσα τοὺς γνωστοὺς ἰσχυρισμοὺς περὶ νομισματικῆς στοιθερότητος κ.λ.π.

Τέσσαρα μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Τ.Ε. οἱ συνάδελφοι Κ. Ἀλεξάκης, Εὐάγγ. Κουράκος, Ἀγγ. Πουλημένος καὶ Ἀναστ. Ψιλόπουλος, δαφωνήσαντα πρὸς τὴν τακτικὴν τοῦ Δ.Σ. παρητήθησαν. Τὸ ὑπόλοιπον Δ.Σ συμφωνοῦντος καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Β. Πρ)κοῦ Τ.Ε. ἐμμένει εἰς τὴν ἀρχικῶς χαραχθεῖσαν τακτικήν του, τῶν ἐν ἰσοτιμίᾳ δηλ. διαπραγματεύσεων μὲ τὴν διοίκησιν, τακτικὴ ἡ ὁποία συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν ἐπιτρέπει αἰσιόδοξον ἐνατένισιν τοῦ μέλλοντος.

Ὡς ἐδήλωσεν δὲ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Δασκαλάκης, κατόπιν τῆς ρυθμίσεως τῶν ἀνωτέρω θεμάτων καὶ δὴ τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου ἥτις συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν ρυθμίζεται κατὰ τρόπον οὐδόλως ἐπιζήμιον διὰ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, τουναντίον κατοχυροῦντα τὰ συμφέροντα τούτων, ἐξέλιπον τὰ αἴτια ἀνησυχίας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τ.Ε.

## ΔΥΟ ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΙΝ

Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν συντάξεων καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς προϋπηρεσίας.— Οἱ συνταξιοῦχοι καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι ν' ἀπέχουν ἀπὸ ἐνεργείας ὑπονομευούσας τὴν αὐτοτελῆ ἀσφάλισιν.

Α) Διὰ σχεδίου Νόμου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας κατοχυροῦται τὸ συνταξιοδοτικὸν καθεστὼς τὸ ἰσχῦσαν πρὸ τῆς τελευταίας τροποποιήσεως τῶν Κανονισμῶν τῶν Ταμείων Συντάξεων Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι τῆς 31)7)58 (διὰ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Τραπέζης Ἑλλάδος) καὶ τῆς 30)6)59 διὰ τὸ τῆς Ε.Τ.Ε.

Ἡ νομιμότης τοῦ ἐφαρμοσθέντος ἐπὶ μίαν 18ετίαν συστήματος ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων, ὁμοιομόρφως δι' ἅπαντας τοὺς συνταξιούχους τῶν δύο Τραπεζῶν, ἠμφισβητήθη μετὰ τὴν κατάργησίν του. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἐφηρμόσθη πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνταξιούχων, λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς. Σήμερον δι' ἐκμεταλλεύσεως ἀσαφειῶν τινων τῆς νομοθεσίας, ὡρισμένος ἀριθμὸς συνταξιούχων ζητοῦν καταπληκτικὰ προνόμια, ἤτοι:

1) Νὰ λάβωσι δι' ἀναδρομικὴν αὔξησιν τῶν συντάξεών των ποσὸν ἐν συνόλῳ ἱκανὸν νὰ καλύψῃ γενικὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων ὅλων τῶν συνταξιούχων συναδέλφων των, δι' ἀρκετὰ ἔτη.

2) Νὰ λαμβάνωσι καὶ ἐν συνεχείᾳ σημαντικῶς ηὐξημένην σύνταξιν ἔναντι τῶν συναδέλφων των, τῶν συνταξιοδοτηθέντων πρὸ αὐτῶν ἢ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου Κανονισμοῦ.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὑπερισχύση ἡ ἄποψίς των οἱ ὑπόλοιποι συνταξιοῦχοι θὰ πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὰ Ταμεῖα μέρος τῆς ληφθείσης παρ' αὐτῶν συντάξεως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τροποποιήσεως τῶν Κανονισμῶν.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους αἱ ὀργανώσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συνταξιούχων ἀπεδέχθησαν τὴν διὰ τοῦ ἄνω νομοσχεδίου κατοχύρωσιν τοῦ ἐφαρμοσθέντος συστήματος συντάξεων μέχρι τοῦ 1958—9.

Ἡ τακτοποίησις τῆς ὅλως ἀτόπως δημιουργηθείσης, ἀνωμαλίας θεωρεῖται ἀπαραίτητος καὶ διὰ περαιτέρω γενικὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων.

Β) Ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς προϋπηρεσίας παρ' ἄλλοις Ὀργανισμοῖς, ὡς συνταξίμου, γίνεται, παρά τινων ἐνδιαφερομένων, χρῆσις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Κανονισμοῦ Ι.Κ.Α. (ἔτους 1951), καθ' ὃ, ὁ ἐν λόγῳ χρόνος ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ, παρ' οὗ θὰ συνταξιοδοτηθῶσιν οὗτοι, ἄνευ πληρωμῆς εἰσφορᾶς, ἢ μεταφορᾶς τῶν εἰσφορῶν των ἐκ τῶν προηγουμένων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν. Ἐφαρμοζομένης τυχὸν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως παρὰ τῶν Ταμείων Συντάξεων, θὰ ἐπήρχετο πλήρης ὑπονόμευσις τῶν Ταμείων, διὸ καὶ ταῦτα δὲν ἐφαρμόζουν ταύτην.

Πολλαὶ λύσεις ἱκανοποιητικαὶ διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ μὴ ζημιοῦσαι τὰ Ταμεῖα δύνανται νὰ εὑρεθοῦν. Μίαν ἐξ αὐτῶν ἔχει προτείνει τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, καθ' ἣν εἰς τὴν συνταξιοδότησιν τῶν ἐχόντων προϋπηρεσίαν θὰ συμμετέχωσιν ἅπαντα τὰ Ταμεῖα εἰς ἃ διαδοχικῶς ἠσφαλίσθησαν οὗτοι. Ἐπειδὴ ὅμως διὰ τοῦ σχεδίου τούτου ἀντιμετωπίζονται μόνον αἱ περιπτώσεις δι' ἃς δὲν ἐπῆλθεν ἤδη ὁ ἀσφαλιστικὸς κίνδυνος καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τὰ Ταμεῖα ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ προσαρμόζουν διὰ τοῦ Κανονισμοῦ των τὰς γενικὰς διατάξεις τῆς Νομοθεσίας, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας παρ' αὐτοῖς εἰδικὰς συνθήκας, ζητήθη ἀνάλογος τροπολογία περιληφθεῖσα εἰς τὸ ρυθμίζον τὴν προηγουμένην, ὡς ἄνω περίπτωσιν (Α) σχέδιον Νόμου.

Δυστυχῶς παρὰ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις ἐκ μέρους τῶν Κυβερνητικῶν παραγόντων πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων, τὸ Νομοσχέδιον δὲν εἰσήχθη πρὸς ψήφισιν.

Τὰ συλλογικὰ ὄργανα ἀμφοτέρων τῶν Τραπεζῶν θὰ ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς νομοθετικῆς κατοχυρώσεως τῶν Ταμείων ἀλλὰ καὶ αἱ διοικήσεις τῶν τελευταίων θὰ πρέπει μὲ κατανόησιν νὰ ρυθμίζουν τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς ἐπιμάχους περιπτώσεις ζητήματα, ὥστε ν' ἀποφεύγωνται αἱ ἀκρότητες ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ ὁποῖοι πάλιν καλοῦνται ὑπὸ τῶν ὀργανώσεών των ν' ἀπέχουν ἀπὸ ἐνεργείας στρεφομένας κατὰ τῆς ἀσφαλίσεώς μας.

## ΚΑΤΗΡΓΗΘΗ Η "ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ„ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Πληροφορούμεθα, ὅτι, διὰ πρώτην κατόπιν σειρᾶς ἐτῶν φοράν, εἰς τὰς Τραπέζας Ἐμπορικὴν καὶ Ἰονικὴν - Λαϊκὴν, δὲν κατεβλήθησαν εἰσέτι οὔτε καύσιμα, οὔτε τὸ καθιερωμένον ἐπίδομα «γαλοπούλας» διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων.

Ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐμπορικῆς Τραπέζης καταγγέλλων τὸ γεγονὸς λέγει εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν. «Ὅλοι ἀνέμενον, ὅτι κατόπιν τῆς σημαντικωτάτης ἀνόδου τοῦ τιμαρίθμου συνεπείᾳ μιᾶς σειρᾶς αὐξήσεων ὅπως π.χ. εἰς τὰ εἰσιτήρια τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων, τοῦ ἄρτου, τῶν ταχυδρ. τελῶν, τῆς μετατροπῆς τῶν μονάδων βάρους κ.λ.π. οἱ ἁρμόδιοι θὰ ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ὑποχρεωμένους εἰς τὴν τοιαύτην καταβολὴν περισσότερον καὶ προθυμώτερον ἀπὸ ἄλλοτε. Ἀντ' αὐτοῦ ὅμως παριστάμεθα μάρτυρες μιᾶς παρελκύσεως τοῦ ζητήματος, ἡ ὁποία δικαιολογεῖ τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ τὴν πικρίαν ὅλων ὡς πρὸς τὴν φιλοϋπαλληλικὴν ἀντίληψιν τῶν ἁρμοδίων εἰς τὴν Τράπεζάν μας».

Ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐμπορικῆς Τραπέζης ὁρίζει τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν 5ην Ἰανουαρίου 1960 μὲ κύρια θέματα τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Δ.Σ. καὶ τὴν προκήρυξιν ἀρχαιρεσιῶν.

Ἐπίσης κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν θὰ ἐγκριθῇ καὶ ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ καθ' ἣν ἐπεκτείνεται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ἐπαρχιακῶν Ὑποκ)των.

# ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑ ΝΕΑ

## ΝΕΑ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Συμφώνως πρὸς τὸν καταρτιζόμενον ὑπὸ τῆς Γ. Σ. Ε. Ε. τιμάριθμον, τὸ ἔλλειμμα τῆς 4μελοῦς οἰκογενείας ἀνῆλθε τὸν μῆνα Ὀκτώβριον 1959 εἰς δραχμὰς 1669 ἀντὶ τῶν δραχμῶν 1.654 ὡς ἦτο τὸν Σεπτέμβριον.

## ΑΙ ΑΘΡΟΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Η.Ε.Μ. (ΠΑΟΥΕΡ)

Αἱ κοινοποιηθεῖσαι περὶ τὴν 15ην τρέχοντος μηνὸς ἀπολύσεις εἰς 564 ἐργαζομένους τῆς Η.Ε.Μ. ἐπέφεραν κυριολεκτικῶς ἀναστάτωσιν εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς ἑταιρείας καὶ τὰς οἰκογενείας του εἶχον δὲ λίαν δυσμενῆ ἀπήχησιν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνέχονται νὰ καταλήγουν εἰς βάρος τῆς ἐργασίας τὰ ἑκάστοτε λαμβανόμενα μέτρα ἐξυγιάνσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ δι' ἄλλους σκοπούς.

Ἡ ἀντίδρασις τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Η.Ε.Μ. ἐξεδηλώθη διὰ κινητοποιήσεως τῶν διοικήσεων τῶν συνδικάτων, πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς καὶ βουλευτάς, ἐνῶ 10 ἐκ τῶν ἀπολυομένων κλεισθέντες εἰς τὸ ἀμαξοστάσιον τῆς Ἑταιρείας ἐκήρυσσαν ἀπεργίαν πείνης. Ταὐτοχρόνως αἱ σύζυγοι τῶν ἀπεργῶν καὶ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των προέβαινον εἰς διαβήματα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν.

Τὰ συνδικάτα τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Η.Ε.Μ. ἀνακοινοῦν ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἀπολυθέντων ἀνῆλθεν εἰς 787 ὑπαλλήλους ἐνῶ ἡ σύμβασις μετὰ τοῦ Δημοσίου προέβλεπε 603 καὶ δὴ ἐκ τῶν συνταξιοδοτουμένων. Ἐκ τῶν ἀπολυθέντων οἱ 399 πληροῦν προϋποθέσεις συντάξεως μέχρι 1.500 δραχ. 223 θὰ λαμβάνουν σύνταξιν μέχρι 552 δραχ. καὶ 163 στεροῦνται συντάξεως. Ἐνὼ ἡ Ἑταιρεία ὤφειλε ν' ἀπολύσῃ τὸ πλεονάζον ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν γραμμῶν, προσωπικὸν ἀπέλυσε πέραν τούτου καὶ προσέλαβεν 160 ἐκτάκτους.

Πλεῖσται ἐργατικαὶ ὀργανώσεις, τὸ Ἐργ. Κέντρον Ἀθηνῶν, ἡ Ὁμοσπονδία Ἠλεκτρισμοῦ καὶ Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὠφελείας, ἡ Ἕνωσις Προσωπικοῦ Ε.Η.Σ., ἡ Ἕνωσις Προσωπικοῦ Ἠλ. Ἑταιρείας κ.ἄ διὰ τηλεγραφημάτων των διαμαρτυρίας καὶ παραστάσεων πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς καὶ τὴν Βουλὴν ἐζήτησαν τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἀπολύσεων. Σχετικαὶ ἐπερωτήσεις κατετέθησαν καὶ εἰς τὴν Βουλήν.

Κατόπιν διαβεβαιώσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ὅτι ἐκ τῶν μὴ συνταξιοδοτουμένων ἐκ τῶν ἀπολυθέντων ἄλλοι θὰ ἐπαναπροσληφθοῦν ὑπὸ τῆς Η.Ε.Μ. καὶ ἄλλοι θ' ἀπορροφηθοῦν ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν (Ο.Ε.Α.Σ.) ἐλύθη ἡ ἀπεργία πείνης καὶ ἀναμένεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑπεσχημένων.

### ΟΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Κατόπιν ἐντολῆς τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐργατῶν Τύπου Ἑλλάδος, ἐκηρύχθη ἀπεργία διαρκείας εἰς ὅπαντα σχεδὸν τὰ τυπογραφεῖα Ἀθηνῶν μὲ γενικὸν αἴτημα τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν. Κατόπιν ἐμμονῆς τῶν τυπογράφων εἰς τὸν ἀγῶνα των ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον οἱ ἐργοδόται ἀπεδέχθησαν τὸ αἴτημα. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀγὼν ἀπετέλεσεν ἀπαρχὴν κινητοποιήσεως ὅλων τῶν τυπογράφων τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ἀποδοχῶν των καὶ τὴν διαφύλαξιν τοῦ Ταμείου των Ἀσφαλίσε